

Toelichting

L .S

Mijn scriptie Uw Koninkrijk Kome dateert van 1998. Hoewel ik er in geest en hoofdzaak nog steeds achtersta heb ik sindsdien wel een ontwikkeling in mijn denken doorgemaakt, waardoor ik sommige punten, met name onze relatie tot het verbond met Abraham wat anders, wat genuanceerder ben gaan zien. Ook heb ik de Griekse woorden voor de wederkomst wat uitgebreider toegelicht en de meest tekstverwijzingen vetgedrukt en cursief uitgeschreven zodat de lezer ze niet telkens hoeft op te zoeken. Zie ook <http://www.maranathakerk.nu/mkring/open/tekeningWederkomst.html>

November 2007
J.Vlot. Randweg 59b
3074 BJ Rotterdam

Uw Koninkrijk Kome

(vernieuwd)

Israël en de Kerk in eschatologisch perspectief

Door J.Vlot

De komst van de Koning.
De bekering en het herstel van Israël.
Het Messiaanse vrederijk.

Hoofdstuk I: De verhouding Kerk - Israel.

En wij hebben het profetisch woord, dat zeer vast is, en gij doet wel,
dat gij daarop acht hebt.” 2 Petrus 1:19a

De belijdenis van de kerk kent geen uitgewerkte eschatologie, alleen een summiere verwijzing naar de wederkomst, de opstanding en het laatste oordeel. Het is daarom voor mij een noodzaak alles wat ik ga schrijven alleen en uitsluitend op Gods Woord te baseren, waarbij ik mij overigens wel het recht van beroep op artikel 7 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis voorbehoud. Om ook maar enige helderheid in deze materie te verkrijgen, dienen wij te beseffen dat niet de Kerk maar Israël het centrale thema is van en de sleutelpositie inneemt in de Godsopenbaring. Daarom wil ik beginnen met de verhouding Kerk - Israël. Het zal u ongetwijfeld bekend zijn dat nu reeds eeuwenlang de stelling dat

Israël geen aparte heilsfunctie meer heeft en dat de Kerk deze plaats heeft ingenomen als een axioma in de Kerk gegolden heeft. Daarom eerst iets over de roeping en beloften van Israël en dan iets over de roeping en erfenis der Gemeente. Israël heeft een aardse roeping en beloften, Gods verbond met en beloften aan Israël zijn altijd betrokken op het aardse leven. Vandaar ook het sabbatsgebod. (Gen.12:3; Ps.37:9,11,22; Ps.67: 6,7, 6 (67-7) De aarde geeft haar gewas; God, onze God, zal ons zegenen (67-8) *God zal ons zegenen; en alle einden der aarde zullen Hem vrezen.*

Het is van het begin af aan Gods bedoeling geweest door middel van Israël al de volken der aarde te brengen tot de kennis en de vreze van Zijn Naam. (Deut.4:6; Ps.22:28,29; Ps.96; Ps.102:14-23; Zach.8:20-23). *Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Nog zal het geschieden, dat de volken, en de inwoners van vele steden komen zullen;*

21 En de inwoners der ene stad zullen gaan tot de inwoners der andere, zeggende: Laat ons vlijtig henengaan, om te smeken het aangezicht des HEEREN, en om den HEERE der heirscharen te zoeken; ik zal ook henengaan.

22 Alzo zullen vele volken, en machtige heidenen komen, om den HEERE der heirscharen te Jeruzalem te zoeken, en om het aangezicht des HEEREN te smeken.

23 Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Het zal in die dagen geschieden, dat tien mannen, uit allerlei tongen der heidenen, grijpen zullen, ja, de slip grijpen zullen van een Joodsen man, zeggende: Wij zullen met ulieden gaan, want wij hebben gehoord, dat God met ulieden is.

Als Israël in gehoorzaamheid aan Gods geboden wandelde, beloofde de Heere hen een lang leven en voortdurende gezondheid op aarde, overwinning op hun vijanden, Zijn zegen over hun huisgezin, over hun vee, over het gewas van het veld en over hun wijngaarden enz. (Deut.28:1-14; Lev.26:1-13; Mal.3:10). *10 Brengt al de tienden in het schathuis, opdat er spijs zij in Mijn huis; en beproeft Mij nu daarin, zegt de HEERE der heirscharen, of Ik u dan niet opendoen zal de vensteren des hemels, en u zegen afgieten, zodat er geen schuren genoeg wezen zullen.*

Allemaal aardse zegeningen, opdat Zijn Naam daardoor bekend zou worden aan alle volken (Deut. 28:10; 1Sam.17:46). *Te dezen dage zal de HEERE u besluiten in mijn hand, en ik zal u slaan, en ik zal uw hoofd van u wegnemen, en ik zal de dode lichamen van der Filistijnen leger dezen dag aan de vogelen des hemels, en aan de beesten des velds geven; en de ganse aarde zal weten, dat Israel een God heeft.*

De grootste beloften aan Israël waren echter verbonden aan de komst van de beloofde Messias, de grote Zoon uit het huis van David. Want dan zou het aan Israël beloofde Koninkrijk Gods op aarde (Ps.72:8; Zach. 9:10 en 14:9), *En de HEERE zal tot Koning over de ganse aarde zijn; te dien dage zal de HEERE een zijn, en Zijn Naam een*) pas ten volle doorbreken en universeel worden. Wij weten echter hoe het gegaan is, Israël heeft aan zijn roeping niet beantwoord, (evenmin als later de gemeente, daarover meer in hoofdstuk 2) maar verbrak het verbond, diende de afgoden en begeerde te zijn als de andere volken. (1Sam.8:5,20; Ezech.20:32). *Daarom, dat in uw geest opgeklommen is, zal geenszins geschieden, dat gij zegt: Wij zullen als de heidenen en als de geslachten der landen zijn, dienende hout en steen.*

Daardoor haalde Israël zich de vloek van het verbond op de hals. (Lev.26; Deut.28 en 31:16-20,

16. En de HEERE zeide tot Mozes: Zie, gij zult slapen met uw vaderen; en dit volk zal opstaan, en nahoereren de goden der vreemden van dat land, waar het naar toe gaat, in het midden van hetzelfde; en het zal Mij verlaten en vernietigen Mijn verbond, dat Ik met hetzelfde gemaakt heb.

17 Zo zal Mijn toorn te dien dage tegen hetzelfde ontsteken, en Ik zal hen verlaten, en Mijn aangezicht van hen verbergen, dat zij ter spijs zijn, en vele kwaden en benauwdheden zullen het treffen; dat het te dien dage zal zeggen: Hebben mij deze kwaden niet getroffen, omdat mijn God in het midden van mij niet is?

18 Ik dan zal Mijn aangezicht te dien dage ganselijk verbergen, om al het kwaad, dat het gedaan heeft; want het heeft zich gewend tot andere goden.

19 En nu, schrijft ulieden dit lied, en leert het den kinderen Israels; legt het in hun mond; opdat dit lied Mij ten getuige zij tegen de kinderen Israels.

20 Want Ik zal dit volk inbrengen in het land, dat Ik zijn vaderen gezworen heb, vloeiende van melk en honig, en het zal eten, en verzadigd, en vet worden; dan zal het zich wenden tot andere goden, en hen dienen, en zij zullen Mij tergen, en Mijn verbond vernietigen.

21 En het zal geschieden, wanneer vele kwaden en benauwdheden hetzelfde zullen treffen, dan zal dit lied voor zijn aangezicht antwoorden tot getuige; want het zal uit den mond zijns zaads niet vergeten worden; dewijl Ik weet zijn gedichtsel dat het heden maakt, aleer Ik het inbreng in het land, dat Ik gezworen heb.

Toen de door God bepaalde tijd vervuld was kwam de Messias om het beloofde Koninkrijk op te richten (Mat.4: 17; 3:2; Mark. 1:15). *En zeggende: De tijd is vervuld, en het Koninkrijk Gods nabij gekomen; bekeert u, en geloof het Evangelie.*

Iedere Jood wist wat er met deze woorden bedoeld werd. Daar werd niet het hemelse heil voor de Gemeente (dat pas veel later geopenbaard is) mee bedoeld maar het Koninkrijk voor Israël op aarde (Math.5:5). *Zalig zijn de zachtmoedigen; want zij zullen het aardrijk beërven.*

De bergrede is dan ook de grondwet van het Koninkrijk, al bevat deze natuurlijk wel zedelijke normen en waarden die altijd en overal gelden. Als Israël Hem toen aangenomen had, zou het Koninkrijk toen ook gekomen zijn, ik spreek nu naar de mens en volgens de geopenbaarde wil van God, want in de verborgen raad van God was het anders besloten (Hand.3:17,18).

17 En nu, broeders, ik weet, dat gij het door onwetendheid gedaan hebt, gelijk als ook uw oversten.

18 Maar God heeft alzo vervuld, hetgeen Hij door den mond van al Zijn profeten te voren verkondigd had, dat de Christus lijden zou.

Maar doordat Israël zijn Koning verwierp en kruisigde (Math.27:37) *Jeruzalem, Jeruzalem! gij, die de profeten doodt, en stenigt, die tot u gezonden zijn! hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkterwijs een hen haar kiekens bijeenvergaderd onder de vleugels; en gijlieden hebt niet gewild.*

werd de komst van het Koninkrijk uitgesteld; nu moet het wachten tot Hij wederkomt. (Luk.13:35; 19:11,12-15; Hand.15:13-17),

13 *En nadat deze zween, antwoordde Jakobus, zeggende: Mannen broeders, hoort mij.*

14 *Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen voor Zijn Naam.*

15 *En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is:*

16 *Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten.*

17 *Opdat de overblijvende mensen den Heere zoeken, en al de heidenen, over welken Mijn Naam aangeroepen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet.*

Want dan zal Israël Hem wel aannemen vergelijk Zach.12:10-13:11: *Doch over het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklage over een enigen zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene.*

11 *Te dien dage zal te Jeruzalem de rouwklage groot zijn, gelijk die rouwklage van Hadadrimmon, in het dal van Megiddon.*

12 *En het land zal rouwklagen, elk geslacht bijzonder; het geslacht van het huis Davids bijzonder, en hunlieder vrouwen bijzonder; en het geslacht van het huis van Nathan bijzonder, en hun vrouwen bijzonder;*

13 *Het geslacht van het huis van Levi bijzonder, en hun vrouwen bijzonder; het geslacht van Simeï bijzonder, en hun vrouwen bijzonder;*

14 *Al de overige geslachten, elk geslacht bijzonder, en hunlieder vrouwen bijzonder.*

1 ¶ *Te dien dage zal er een Fontein geopend zijn voor het huis Davids, en voor de inwoners van Jeruzalem, tegen de zonde en tegen de onreinigheid.*

met Openb.1:7. 7: *Zie, Hij komt met de wolken, en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben; en alle stammen van het land zullen over Hem weeklagen. Ja, Amen.(Telosvert..)*

God zal dwars door alles heen met Israël tot Zijn doel komen. *Want de genadegiften en de roeping Gods zijn onberouwelijk (Rom.11:29).*

Tot zover voorlopig over Israël.Nu kom ik tot de Gemeente. Deze verschilt zoveel van Israël als de hemel van de aarde. Want zij is een nieuwe schepping (2Kor.5:17) *Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.*

met Christus opgewekt en in de hemel gezet (Ef.2:6). *En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;*

Zij heeft geen aardse maar een hemelse roeping en erfenis (Joh.16:33; Joh.15:18-25; Fill.3:20,21; Hebr.3:1; Koll.3:1-3, 1Petr.1:1-4; Ef.1:3). *Gezegend zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus.*

De Gemeente is de verborgenheid welke in andere eeuwen aan de kinderen der mensen niet is bekend gemaakt (Ef.3:5-10):

5 *Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest;*

6 *Namelijk dat de heidenen zijn medeërfgenen, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het Evangelie;*

7 *Waarvan ik een dienaar geworden ben, naar de gave der genade Gods, die mij gegeven is, naar de werking Zijner kracht.*

8 *Mij, den allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen den onnaspeurlijken rijkdom van Christus,*

9 *En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus;*

10 *Opdat nu, door de Gemeente, bekend gemaakt worde aan de overheden en de machten in den hemel de veelvuldige wijsheid Gods;*

Zij is organisch aan Christus verbonden in Zijn opstandingsleven (Koll.3:1-3;) :

1.Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods.

2 Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.

3 Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God.

door de inwonende Geest (Ef.1:13: *In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte;*

2Kor.5:5). *Die ons nu tot ditzelfde bereid heeft, is God, Die ons ook het onderpand des Geestes gegeven heeft.* Zij is voorbestemd om met Christus in een opstandingslichaam geopenbaard te worden (Fill.3:21) *Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelven kan onderwerpen.*

1Joh.3:2: *Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.*

en met Hem over Israël en de volken te oordelen, Math.19:28; *En Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat gij, die Mij gevolgd zijt, in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen zal gezeten zijn op den troon Zijner heerlijkheid, dat gij ook zult zitten op twaalf tronen, oordelende de twaalf geslachten Israels.*

Luk.22:29,30; *En Ik verordineer u het Koninkrijk, gelijkewijs Mijn Vader dat Mij verordineerd heeft;*

30 *Opdat gij eet en drinkt aan Mijn tafel in Mijn Koninkrijk, en zit op tronen, oordelende de twaalf geslachten Israels.*

1Cor.6:1-3; 1 *Durft iemand van ulieden, die een zaak heeft tegen een ander, te recht gaan voor de onrechtvaardigen, en niet voor de heiligen?*

2 *Weet gij niet, dat de heiligen de wereld oordelen zullen? En indien door u de wereld geoordeeld wordt, zijt gij onwaardig de minste gerechtzaken?*

3 *Weet gij niet, dat wij de engelen oordelen zullen? Hoeveel te meer de zaken, die dit leven aangaan?*

Openb. 5:10: *En Gij hebt ons onzen God gemaakt tot koningen en priesteren; en wij zullen als koningen heersen op de aarde.*

Rom.8:17: *En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God, en medeerfgenamen van Christus; zo wij anders met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden.*

en te regeren Openb.20:4: *En ik zag tronen, en zij zaten op dezelve; en het oordeel werd hun gegeven; en ik zag de zielen dergenen, die onthoofd waren om de getuigenis van Jezus, en om het Woord Gods, en die het beest, en deszelfs beeld niet aangebeden hadden, en die het merkteken niet ontvangen hadden aan hun voorhoofd en aan hun hand; en zij leefden en heersten als koningen met Christus, de duizend jaren.*

Omdat de Gemeente aan Christus verbonden is in Zijn opstandingsleven kon zij er ook niet zijn voordat Hij opgestaan en ten hemel gevaren was en de Heilige Geest gezonden had. Joh.7:39; *En dit zeide Hij van den Geest, Denwelken ontvangen zouden, die in Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet, overmits Jezus nog niet verheerlijkt was.*

1Cor.12:13: *Want ook wij allen zijn door een Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot een Geest gedrenkt.*

Ef.1:15-23 : *Daarom ook ik, gehoord hebbende het geloof in den Heere Jezus, dat onder u is, en de liefde tot al de heiligen,*

16 *Houde niet op voor u te danken, gedenkende uwer in mijn gebeden;*

17 *Opdat de God van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis;*

18 *Namelijk verlichte ogen uws verstands, opdat gij moogt weten, welke zij de hoop van Zijn roeping, en welke de rijkdom zij der heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen;*

19 *En welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons, die geloven, naar de werking der sterkte Zijner macht,*

20 *Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; en heeft Hem gezet tot Zijn rechter hand in den hemel;*

21 *Verre boven alle overheid, en macht, en kracht, en heerschappij, en allen naam, die genaamd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomst;*

22 *En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen;*

23 *Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult.*

Het is dan ook een fundamentele dwaling die de oorzaak geworden is van alle verwarring en misverstand met betrekking tot de verhouding Kerk - Israël, dat men de Kerk bij Adam laat beginnen in plaats van bij de opstanding van Christus en de uitstorting van de Heilige Geest. Ook hier kom ik later in een ander verband nog op terug.

Hoofdstuk.2 De Kerkgeschiedenis in haar theologische ontwikkeling

.In dit hoofdstuk volgt nu eerst de Kerkgeschiedenis in haar theologische ontwikkeling om daarna tot Israël terug te keren. Zoals we gezien hebben werd het koninkrijk voor Israël uit- maar niet afgesteld. Het was dan ook de leer en de belijdenis van de apostelen en de eerste Kerkvaders zoals Polycarpus, Ignatius, Irenaeus, die leerlingen van de apostelen waren, dat Christus bij Zijn wederkomst Israël verlossen en herstellen zou Rom.11:26: *En alzo zal geheel Israel zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.*

En het aan Israël beloofde Koninkrijk oprichten, Hand. 15:13-18: *En nadat deze zwegen, antwoordde Jakobus, zeggende: Mannen broeders, hoort mij.*

14 *Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen voor Zijn Naam.*

15 *En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is:*

16 *Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten.*

17 *Opdat de overblijvende mensen den Heere zoeken, en al de heidenen, over welken Mijn Naam aangeroepen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet.*

18 *Gode zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend.*

en met de heiligen uit de eerste opstanding over Israël en de volken te regeren Openb.20:4: *En ik zag tronen, en zij zaten op dezelve; en het oordeel werd hun gegeven; en ik zag de zielen dergenen, die onthoofd waren om de getuigenis van Jezus, en om het Woord Gods, en die het beest, en deszelfs beeld niet aangebeden hadden, en die het merkteken niet ontvangen hadden aan hun voorhoofd en aan hun hand; en zij leefden en heersten als koningen met Christus, de duizend jaren.*

Dit was dan ook de algemene belijdenis en geloofsverwachting van de kerk gedurende de eerste eeuwen zolang zij onder de vervolging en verdrukking van de heidense keizers leefde. Maar toen in de vierde eeuw na Christus door de bekering van Constantijn de Grote, de vervolging ophield en het christendom tot staatsgodsdienst verheven werd veranderde dat. Tevoren was de Kerk als een vreemdeling in de wereld, maar toen kwam de wereld in de Kerk Luk.13:19: Het is gelijk aan een mostaardzaad, hetwelk een mens genomen en in zijn hof geworpen heeft; en het wies op, en werd tot een groten boom, en de vogelen des hemels nestelden in zijn takken.

Keizer Constantijn werd benoemd tot voorzitter van de synode toen hij nog niet eens gedoopt was! De Romeinse legioenen van het “christelijke” Rome overwonnen de heidense volken, met priesters in de achterhoede om ze door de doop in het “Heilige Roomse Rijk” in te lijven. Het spreekt vanzelf dat hierbij in verre weg de meeste gevallen geen sprake was van bekering en geloof in de Heere Jezus; het was eenvoudig een politieke zaak. Men had maar te kiezen, de doop of de dood! Het is de Kerkvader Augustinus geweest die deze “overwinning van het christendom” (wat nog iets anders is dan de Gemeente van Christus) ook theologisch onderbouwd heeft. Augustinus leerde dat Israël voorgoed had afgedaan en de kerk nu de belichaming was van het aan Israël beloofde koninkrijk. Om dit aannemelijk te maken nam hij zijn toevlucht tot de “vergeestelijkingsmethode”. Dit vraagt een nadere verklaring. Augustinus was voor zijn bekering een groot bewonderaar van de Griekse wijsgeer Plato. In dit heidense denken was het stoffelijke, het aardse iets minderwaardig, iets van voorlopige aard, iets dat er eigenlijk niet bij hoorde. Het geestelijke, het bovennatuurlijke, daar gaat het eigenlijk om. Vandaar die heidense uitdrukking “stoffelijke overschot” in rouwadvertenties die tot in onze tijd in zwang is. Het zal intussen wel duidelijk zijn dat in deze denkwijze het bijbels evenwicht tussen het stoffelijke en het geestelijke volkomen zoek is! Want in de Schrift hoort het aardse, het stoffelijke er wel degelijk bij. Immers, ook het stof is dienstbaar aan God wanneer het door de Geest doorademd wordt! *God schiep de mens uit het stof der aarde, blies er de levensadem in en alzo werd de mens tot een levende ziel (Gen.2:7; 1Kor.15:45: Alzo is er ook geschreven: De eerste mens Adam is geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot een levendmakenden Geest. Alles wat adem heeft love de Heere! (Ps.150:6).* Origenes is drie eeuwen na zijn dood als ketter veroordeeld, maar zijn filosofische Schriftuitlegging niet. Col. 2:8: *Ziet toe, dat niemand u als een roof vervoere door de filosofie, en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus*

Want die was inmiddels door Augustinus overgenomen. En zo werd het historische Israël gereduceerd tot slechts een voorlopig gestalte, een pseudoniem en wegwerpverpakking van het “geestelijke Israël” de alleenzaligmakende kerk, die de definitieve gestalte van het aan Israël beloofde koninkrijk heette te zijn. Benamingen als Sion, Jeruzalem en dergelijke moesten dus op de Kerk toegepast worden en al de profetieën van het O.T. werden vergeestelijkt en op de Kerk overgebracht. Hier kende de fantasie werkelijk geen grenzen! En geen wonder, als men eenmaal de letterlijke betekenis en uitleg heeft los gelaten, kan ieder er van maken wat hij wil en wordt de Schrift een passe-partout voor elk geestelijk denkbeeld. W. à Brakel waarschuwt in zijn Redelijke Godsdienst deel I Cap 2 dan ook ernstig tegen deze verderfelijke methode, hoewel hij er zelf in zijn uitleg van de Openbaringen ook niet helemaal aan ontkomen is. Na de Reformatie is het zo dat iedere rechtzinnige Gereformeerde theoloog erkent dat wanneer en zolang de Schrift een duidelijke letterlijke betekenis weergeeft, ook als deze in een allegorische vorm wordt voorgesteld, daaraan geen vergeestelijkte of allegorische betekenis mag worden gegeven. Als iemand de schepping, de zondeval en de opstanding van Christus symbolisch verklaart wordt hij, en terecht, buiten het geloof der Kerk geplaatst en vrijzinnig genoemd. Maar bij de verklaring van de profetie wordt deze regel opeens volledig losgelaten. Dan is iemand die de eerste opstanding, het herstel van Israël, de oprichting van de troon van David, Jes.9:6,7: *Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst;* 7 *Der grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn op den troon van David en in zijn koninkrijk, om dat te bevestigen, en dat te sterken met gericht en met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe. De ijver des HEEREN der heirscharen zal zulks doen.*

en het duizendjarige Messiaanse vrederijk loochent, pas echt rechtzinnig, goed gereformeerd enz. Maar wee degenen die in hun eenvoudigheid ook hier de Schrift letterlijk geloven! Dat zijn sektariërs, chiliasten, fundamentalisten. Kortom, een gevaar voor de Kerk, dat er eigenlijk uitgeworpen behoorde te worden. Een duidelijk geval van meten met twee maten, het welk de Heere een gruwel is Spr. 20:10: *Tweeerlei weegsteen, tweeerlei efa is den HEERE een gruwel, ja die beide.*

Vandaar dat een omroep als de EO, die duidelijk chiliastische trekken vertoont, bij haar oprichting door een commentator van een regionaal Zeeuws kerkblad een “gevaar voor onze mensen” genoemd werd. Wat Rome ook van de Reformatie scheidt, hierin zijn Pilatus en Herodes vrienden!

Keren wij nu terug naar de tijd van Augustinus. De kerk werd dus het geestelijke Israël, Christus werd “Koning van de Kerk”, de doop kwam in de plaats van de besnijdenis, de eerste dag der week werd de sabbat enz. Kortom de kerk gaf het hemelse standpunt waarop Christus haar door Zijn opstanding geplaatst had volledig prijs en kroop in de huid van Israël. En zo kregen wij een duizendjarig vrederijk zonder Israël, zonder de wederkomst, zonder de eerste opstanding, terwijl honger, oorlogen, pestilentiën en allerlei rampen “gewoon” doorgingen, dat in flagrante tegenstelling is met dat wat de profeten over het vrederijk leren.

Jes.2:1-5:

1 Het woord, dat Jesaja, de zoon van Amoz, gezien heeft over Juda en Jeruzalem.

2 En het zal geschieden in het laatste der dagen, dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn op den top der bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvelen, en tot denzelven zullen alle heidenen toevloeien.

3 En vele volken zullen heengaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot den berg des HEEREN, tot het huis van den God Jakobs, opdat Hij ons lere van Zijn wegen, en dat wij wandelen in Zijn paden; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem.

4 En Hij zal rechten onder de heidenen, en bestraffen vele volken; en zij zullen hun zwaarden slaan tot spaden, en hun spiesen tot sikkelen; het ene volk zal tegen het andere volk geen zwaard opheffen, en zij zullen geen oorlog meer leren.

5 Komt, gij huis van Jakob, en laat ons wandelen in het licht des HEEREN.

Het kwam tenslotte zover dat geen keizer het in zijn hoofd haalde de troon te beklimmen zonder eerst door de paus gekroond te zijn! Wie een Jood vermoordde deed een Gode welgevallig werk. Eeuwenlang ging deze Israëlsimulatie, dit bedrieglijke rollenspel door. Kortom, de geschiedenis van kerk en christendom is het treurigste verhaal dat ooit te boek gesteld is. De lamp van het Goddelijk getuigenis ging bijna uit, kerkelijk bederf in allerlei vorm, priesterheerschappij met al de vreselijke gevolgen van dien. Wel heeft God, laten wij Hem daarvoor danken, altijd gezorgd dat er een getuigenis was. Hier en elders, van tijd tot tijd, zoals vroeger bij Israël, verwekte Hij mannen om voor Hem op te treden. Zo getuigt Hiëronymus, die in de vijfde eeuw leefde, dat de christenen in Palestina algemeen de chiliastische mening toegedaan waren. Hij zei daarover onder meer, "Wij kunnen ze niet veroordelen; want vele kerkelijke mannen en martelaren hebben zulke dingen gezegd. Vatten we de Openbaringen (en ik zou hier wel bij kunnen voegen heel de Schrift) letterlijk op, dan komen wij in het Joodse spoor; verstaan we haar geestelijk zoals ze (volgens Hiëronymus) bedoeld is, dan komen we in conflict met de opvatting van vele ouden" In de dikke duisternis van de middeleeuwen waren er de Waldenzen, de Katharen en de aanhangers van Wycliff en Hus die, zij het dan ook in een vervormde gestalte, aan de letterlijke interpretatie van de Schrift vast hielden. Zo stonden dus de zaken ten tijde van de Hervorming. In haar geweldige strijd tegen Rome en de sekten kon de Reformatie niet dan een zeer ondergeschikte aandacht wijden aan vraagstukken van de tweede rang, zoals de eschatologie. Een nauwgezet onderzoek naar het (goed) recht van het chiliasme bleef achterwege. Men nam de daarover in de Roomse kerk heersende denkbeelden over, te meer omdat de overdrijving van de Wederdopers en de gruwelen waartoe hun duizendjarig rijk aanleiding gaf, afkerig maakten van voorstellingen die zulke gevaarlijke staatkundige en zedelijke beroeringen ten gevolge hadden gehad (zie W.C.S. Deijll in zijn academisch proefschrift over het duizendjarig rijk). Calvijn heeft dan ook alle bijbelboeken becommentarieerd, behalve de Openbaringen en Ezech.40-48. Maar intussen werd wel het kind met het badwater weggegooid! Want er is nog nooit een bijbels leerstuk geweest waarvan niet op een gruwelijke wijze misbruik is gemaakt. Dat geldt ook van de leer van de rechtvaardiging door het geloof, (Rom.3:8; 6:1; vr. 64 H.C.) zie ook 2Petr.3:16: *Gelijk ook in alle zendbrieven, daarin van deze dingen sprekende; in welke sommige dingen zwaar zijn om te verstaan, die de ongeleerde en onvaste mensen verdraaien, gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen verderf.*

Moeten wij daarom de waarheid verzwijgen? *Dat zij verre! (Jes.62:1:*

Om Sions wil zal ik niet zwijgen, en om Jeruzalems wil zal ik niet stil zijn; totdat haar gerechtigheid voortkome als een glans, en haar heil als een fakkel, die brandt.

Hoe het ook zij, sinds de Reformatie wordt ieder christen die door Gods genade Christus mag kennen in de openbaring van Zijn koninklijke eer en ambt (Ps. 21 berijmd) en daar getuigenis van geeft met wantrouwen bekeken als een gevaarlijke sektariër of op zijn best genegeerd en niet serieus genomen. Want de troon van David staat immers al eeuwenlang in de kerk, het geestelijk Jeruzalem Tijdens de Nadere Reformatie zijn er echter wel vele godzalige theologen geweest die, overweldigd door het heldere getuigenis van de profeten, zeer gereserveerd stonden ten opzichte van de Roomse vervangingstheologie en leerden dat God in de laatste tijd Israël zou bekeren en terugbrengen in het beloofde land. Echter, ook zij hebben zich niet kunnen ontworstelen aan het kerkelijk absolutisme, de gedachte dat de genade Gods in Christus zich uitsluitend binnen de Kerk voltrekt. Wilde de belofte vervuld en Israël behouden worden dan moest in deze gedachtegang Israël noodzakelijk in de christelijke Kerk worden ingelijfd, want er is immers maar één Kerk en één verbond van Adam tot de jongste dag.... God heeft volgens deze redenering Zijn verbond met Abraham in de Kerk voortgezet, en dus kan Israël nooit gezegend worden buiten de Kerk om. "Buiten de Kerk geen zaligheid" was en is nog steeds het adagium van bijna alle theologen, of ze nu Rooms of Protestants zijn. Zo ontstond het zogenaamde postchiliasme; Kerk en Israël samengevoegd tot één volk in een duizendjarige heerlijke kerkstaat op aarde. Echter, alweer zonder de wederkomst van Christus en de eerste opstanding. Hieruit kunnen wij zien hoe de opstanding van Christus en Zijn wederkomst altijd weer de spil is waar alles om draait, want de Schrift is christocentrisch. Maar ondanks deze bezwaren getuigde het postchiliasme van de oud-vaders van meer bijbelse visie op Israël dan de door de Reformatie van Rome overgenomen vervangingsleer. Het had dan ook een heel goed uitgangspunt kunnen zijn voor nader Schriftonderzoek. Het neocalvinisme onder de invloed van Kuyper en Bavinck heeft deze opvatting echter radicaal afgewezen en de kerk teruggevoerd tot de Roomse vervangingsleer. Zo stonden dus de zaken in 1948, toen Israël uit zijn graf opstond (Ezech.37) en als een zelfstandige natie zijn plaats weer innam onder de volken. De verwarring was groot onder de theologen en ze is dit nog. Hoe kon dit nu: Israël had immers afgedaan? Aanvankelijk trachtte men nog elk verband met de bijbelse profetie te ontkennen. Dit was echter niet vol te houden. De

feiten spraken daarvoor een veel te duidelijke taal toen de Heere tijdens de Juni-oorlog van 1967 op bijna oudtestamentische wijze voor Israël streed. Kort samengevat: De theologen zijn radeloos, maken reizen naar Israël, houden bezinningsconferenties en komen er natuurlijk niet uit, *Jer.8:9: De wijzen zijn beschaamd, verschrikt en gevangen; ziet, zij hebben des HEEREN woord verworpen, wat wijsheid zouden zij dan hebben?*

Allerlei bizarre sekten springen in dit gat, want de tijd dringt; de Koning is komende en het kerkvolk vraagt om leiding en bijbels onderwijs. Het heeft daar ook recht op. Tot zover de kerkgeschiedenis. Keren wij nu terug naar Israël.

Hoofdstuk.3: De bekering van Israël

De bekering en het herstel van Israël. Israël is dus geheel in overstemming met de letterlijke verklaring van de profetie, weer terug in het land. Het is wel nationaal maar nog niet geestelijk hersteld. De dorre doodsbeenderen kwamen bijeen, maar er is nog geen geest in. (Ezech.37:8). Daar de profetie over Israël in het verleden altijd letterlijk vervuld is (Deut.28; Lev.26), is er geen reden om aan te nemen dat dit in de toekomst anders zal zijn

Hos.3: 4 Want de kinderen Israels zullen vele dagen blijven zitten, zonder koning, en zonder vorst, en zonder offer, en zonder opgericht beeld, en zonder efod en terafim.

5 Daarna zullen zich de kinderen Israels bekeren, en zoeken den HEERE, hun God, en David, hun Koning; en zij zullen vrezende komen tot den HEERE en tot Zijn goedheid, in het laatste der dagen.

Zoals reeds in hoofdstuk 2 is opgemerkt heeft Israël nooit tot de Kerk behoord en zal ook in de toekomst niet in de Kerk worden ingelijfd. Dit is geen twee wegenleer; ook voor Israël is er geen heil buiten zijn Messias. Maar de bewering "buiten de Kerk geen zaligheid" gaat daarom nog niet op. Al de schatten der wijsheid en der kennis Gods zijn in Christus verborgen, niet in de kerk. De bekering van Israël zal dus volgens Hosea 3 een bekering tot Christus als theocratisch Koning zijn *Ezech.34:23: En Ik zal een enigen Herder over hen verwekken, en Hij zal hen weiden, namelijk Mijn knecht David; die zal ze weiden, en Die zal hun tot een Herder zijn.*

24 En Ik, de HEERE, zal hun tot een God zijn; en Mijn knecht David zal Vorst zijn in het midden van hen, Ik, de HEERE, heb het gesproken.

en niet als Hoofd van Zijn Gemeente. Hij is dan ook geen Koning van de Kerk, dat is Rooms, maar Hij is de Koning van Israël *Jes.44:6 Zo zegt de HEERE, de Koning van Israel, en zijn Verlosser, de HEERE der heirscharen: Ik ben de Eerste, en Ik ben de Laatste, en behalve Mij is er geen God.*

Een totaal andere relatie dus, die vanzelf ook een totaal andere vorm van aanbidding en eredienst met zich meebrengt. (Hierover meer in hoofdstuk 5 over Israël en de volken in het Messiaanse Vrederijk). Deze bekering is echter onlosmakelijk verbonden aan de wederkomst des Heeren. *Luk.13:35 Ziet, uw huis wordt ulieden woest gelaten. En voorwaar, Ik zeg u, dat gij Mij niet zult zien, totdat de tijd zal gekomen zijn, als gij zult zeggen: Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren!*

Zach.12:10 Doch over het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklage over een enigen zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene.

11 Te dien dage zal te Jeruzalem de rouwklage groot zijn, gelijk die rouwklage van Hadadrimmon, in het dal van Megiddon.

12 En het land zal rouwklagen, elk geslacht bijzonder; het geslacht van het huis Davids bijzonder, en hunlieder vrouwen bijzonder; en het geslacht van het huis van Nathan bijzonder, en hun vrouwen bijzonder;

13 Het geslacht van het huis van Levi bijzonder, en hun vrouwen bijzonder; het geslacht van Simeï bijzonder, en hun vrouwen bijzonder;

14 Al de overige geslachten, elk geslacht bijzonder, en hunlieder vrouwen bijzonder.

13:1: Te dien dage zal er een Fontein geopend zijn voor het huis Davids, en voor de inwoners van Jeruzalem, tegen de zonde en tegen de onreinigheid.

vergelijk met *Openb.1:7: Hij komt met de wolken, en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben; en alle stammen van het land zullen over Hem weklagen. Ja, Amen.(Telosvert..)*

Door de grote verdrukking van Math.24, de dag der benauwdheid voor Jakob

Jer.30:7 O wee! want die dag is zo groot, dat zijns gelijke niet geweest is; en het is een tijd van benauwdheid voor Jakob; nog zal hij daaruit verlost worden.

zal de Heere het overblijfsel van Israël tot berouw en bekering brengen, *Rom.9:27; 27 En Jesaja roept over Israel: Al ware het getal der kinderen Israels gelijk het zand der zee, zo zal het overblijfsel behouden worden.*

11:25,26; 25 Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelfen), dat de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn.

26 En alzo zal geheel Israel zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.

Zach.13:8, 9 : En het zal geschieden in het ganse land, spreekt de HEERE, de twee delen daarin zullen uitgeroeid worden, en den geest geven; maar het derde deel zal daarin overblijven.

9 En Ik zal dat derde deel in het vuur brengen, en Ik zal het louteren, gelijk men zilver loutert, en Ik zal het beproeven, gelijk men goud beproeft; het zal Mijn Naam aanroepen, en Ik zal het verhoren; Ik zal zeggen: Het is Mijn volk; en het zal zeggen: De HEERE is mijn God.

De profetie is altijd primair op Israël gericht; komst en wederkomst van de Messias worden in het profetisch perspectief in één blik samengevat en sluiten naadloos op elkaar aan, zie Zach.9:9 voor Zijn komst en vers 10 voor Zijn wederkomst. De profetische klok is dan ook stilgevallen toen Israël zijn Messias verwierp en in het jaar 70 als volk ophield te bestaan. Een duidelijk bewijs hiervan vinden wij bij Daniël hoofdstuk 9. Zeventig (jaar) weken zijn bestemd over uw volk, voor het totale en definitieve herstel. Negenenzestig (7+62) waren er vervuld toen de Messias gekruisigd werd (Dan.9:26). Als wij van de dood van Christus 69x7 jaar terug gaan, komen wij bij het jaar (ca.) 450 voor Christus uit. En dat was volgens betrouwbare geschiedschrijvers, (Usscher, Tregelles, Hengstenberg e.a.) het twintigste jaar van de koning Arthahsasta, toen Nehemia verlof kreeg om Jeruzalem te bouwen (Dan.9:25; Neh.2:1). Wij mogen dus veilig aannemen dat ook de 70e (jaar)week een periode van zeven jaar zal zijn. Want deze week is nog niet vervuld, maar ligt nog in de toekomst. Met name deze profetie van Daniël verklaart de gespannen Messias verwachting in Jezus' dagen. De joden wisten dat het niet lang meer duren kon. *Math.11:3; 3 En zeide tot hem: Zijt Gij Degene, Die komen zou, of verwachten wij een anderen?*

Luk.3:15; 15 En als het volk verwachtte, en allen in hun harten overleiden van Johannes, of hij niet mogelijk de Christus ware;

Joh.10:24. 24 De Joden dan omringden Hem, en zeiden tot Hem: Hoe lang houdt Gij onze ziel op? Indien Gij de Christus zijt, zeg het ons vrijuit.

De 70e week is de week van de grote verdrukking Math.24 die eindigt met de wederkomst van Christus. *Matt.24: 29 En terstond na de verdrukking dier dagen, zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen van den hemel vallen, en de krachten der hemelen zullen bewogen worden.*

De hele tussenliggende periode van inmiddels bijna tweeduizend jaar waarin de Heere Zijn gemeente vergadert was voor de profeten een verborgenheid (Ef.3). Let wel, ik heb het over de profetisch-historische lijn, niet over de geestelijke verklaring en toepassing in overdrachtelijke zin, dat is heel wat anders dan vergeestelijken. (zie hoofdstuk 5). Daniel verdeelt de 70e week in 2x3,5 jaar; *7:25:25 En het zal woorden spreken tegen den Allerhoogsten, en het zal de heiligen der hoge plaatsen verstoren, en het zal menen de tijden en de wet te veranderen, en zij zullen in deszelfs hand overgegeven worden tot een tijd, en tijden, en een gedeelte eens tijds. 9:27; 27 En hij zal velen het verbond versterken een week; en in de helft der week zal hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden, en over den gruwelijken vleugel zal een verwoester zijn, ook tot de voleinding toe, die vastelijk besloten zijnde, zal uitgestort worden over den verwoeste. 12:7; 7 En ik hoorde dien Man, bekleed met linnen, Die boven op het water van de rivier was, en Hij hief Zijn rechter hand en Zijn linkerhand op naar den hemel, en zwoer bij Dien, Die eeuwiglijk leeft, dat na een bestemden tijd, bestemde tijden, en een helft, en als Hij zal voleind hebben te verstrooien de hand des heiligen volks, al deze dingen voleind zullen worden.*

Deze 3,5 jaar vinden wij terug in Openbaringen 11 waar de twee getuigen als gerichtspofeten optreden 1260 dagen. De bediening van deze twee profeten verwijst naar Mozes en Elia, gezien de tekenen die zij doen zie ook *Jak.5:17. Elias was een mens van gelijke bewegingen als wij; en hij bad een gebed, dat het niet zou regenen; en het regende niet op de aarde in drie jaren en zes maanden.*

De Heere Jezus zegt in Joh.5:43: “ Ik ben gekomen in de Naam Mijns Vaders en gij neemt Mij niet aan, zo een ander komt in zijn eigen naam, die zult gij aannemen”. Deze ander is de Antichrist, de vorst van het volk dat de stad en het heilgdom verdorven heeft. Wij weten dat dit de Romeinen geweest zijn in 70 na Christus. Deze verwoesting was echter een voorvervulling van het geen in de 70e jaar week geschieden zal. Christus Zelf verwijst in Zijn eschatologische rede, (Math.24), naar deze profetie van Daniel. Als wij deze profetie van Daniel vergelijken met Openbaring 13 en 17, dan blijkt duidelijk dat in de eindtijd het Romeinse Rijk, het vierde dier uit Dan.7, hersteld zal worden. *Openb.13: 3 En ik zag een van zijn hoofden als tot den dood gewond, en zijn dodelijke wonde werd genezen; en de gehele aarde verwonderde zich achter het beest. Aanvankelijk in de vorm van een federatie van 10 staten, de 10 hoornen. Deze 10 koningen zullen hun kracht en macht aan het beest overgeven, die daarmee de achtste koning wordt. Ter verduidelijking: bij Daniel is het vierde beest, bij Johannes de zesde koning Openb.17:10; 10 En het zijn ook zeven koningen; de vijf zijn gevallen, en de een is, en de ander is nog niet gekomen, en wanneer hij zal gekomen zijn, moet hij een weinig tijds blijven.*

Daniel ziet vooruit en telt vanaf het Babylonische Rijk, het gouden hoofd in de droom van Nebukadnezar. Johannes. ziet terug en telt het Assyrische en het Egyptische rijk ook mee. Daarom heeft het vierde dier bij Daniel wel 10 hoornen maar geen 7 hoofden. Vijf zijn er gevallen: Egypte, Assyrië, Babel, Meden-Perzen en Griekenland-Macedonië van Alexander de Grote. De zesde is nu, het Romeinse rijk, de zevende is nog niet gekomen, namelijk het herstelde Romeinse Rijk. Met deze dictator van het Romeinse Rijk de achtste koning zal Israël naar de profetie van Christus in Joh.5:43 een zeven jarig verbond sluiten (Dan.9:27). *Hij zal zich voor de beloofde Messias uitgeven en Israël toestaan de tempel te bouwen Zach.6:12. 12 En spreek tot hem, zeggende: Alzo spreekt de HEERE der heirscharen, zeggende: Ziet, een Man, Wiens naam is SPRUITE, Die zal uit Zijn plaats spruiten, en Hij zal des HEEREN tempel bouwen.*

Na 3,5 jaar Dan.9:27; 27 En hij zal velen het verbond versterken een week; en in de helft der week zal hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden, en over den gruwelijken vleugel zal een verwoester zijn, ook tot de voleinding toe, die vastelijk besloten zijnde, zal uitgestort worden over den verwoeste.

zal hij het masker afwerpen en zich in zijn ware gedaante vertonen en alle goddelijk eer en aanbidding voor zichzelf opeisen 2Thess.2:4. *4 Die zich tegenstelt, en verheft boven al wat God genaamd, of als God geëerd wordt, alzo dat hij in den tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende, dat hij God is.*

Dan zal de gruwel der verwoesting staan in de heilige plaats en zal er een verdrukking over het land en het volk van Israël gaan als nooit tevoren en ook daarna nooit meer zijn zal. Math.24:21,22. *21 Want alsdan zal grote verdrukking wezen, hoedanige niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal. 22 En zo die dagen niet verkort werden, geen vlees zou behouden worden; maar om der uitverkorenen wil zullen die dagen verkort worden.*

Echter, als het beest gaat spreken, gaat God ook spreken in Zijn toorn. Ps.2 zal dan in vervulling gaan. De Heere zal door de ontzettende gerichten van de Dag des Heeren, waarvan Jesaja en al de profeten gesproken hebben, zie o.a. Jes.2,13 en 24; de fiolen van Zijn toorn uit gieten over het rijk van het beest. Openb.16:10; *10 En de vijfde engel goot zijn fiool uit op den troon van het beest; en zijn rijk is verduisterd geworden; en zij kauwden hun tongen van pijn;*

Ook Paulus spreekt van deze dag des Heeren in 1Thess.5:2 *Want gij weet zelve zeer wel, dat de dag des Heeren alzo zal komen, gelijk een dief in den nacht.3 Want wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede, en zonder gevaar; dan zal een haastig verderf hun overkomen, gelijk de brensnoed een bevruchte vrouw; en zij zullen het geenszins ontvliesen;*

en de Openbaringen is er vol van. Wij kunnen ons eenvoudig geen voorstelling maken van de ontzettende kosmische rampen die dan deze aarde zullen treffen (Jes.24:19-23; Openb.8). Want de krachten der hemelen zullen bewogen worden Math.24:29: *29 En terstond na de verdrukking dier dagen, zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen van den hemel vallen, en de krachten der hemelen zullen bewogen worden.*

O, laten allen die dit lezen of horen toch een schuilplaats zoeken achter het bloed van het Lam Ex.12:13: *13 En dat bloed zal ulieden tot een teken zijn aan de huizen, waarin gij zijt; wanneer Ik het bloed zie, zal Ik ulieden voorbijgaan; en er zal geen plaag onder ulieden ten verdere zijn, wanneer Ik Egypteland slaan zal.*

voordat de toorn van het Lam gekomen zal zijn Ps.2:12: *Kust den Zoon, opdat Hij niet toorne, en gij op den weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou ontbranden. Welgelukzalig zijn allen, die op Hem betrouwen. Openb.6:16,17: 16 En zeiden tot de bergen en tot de steenrotsen: Valt op ons, en verbergt ons van het aangezicht Desgenen, Die op den troon zit, en van den toorn des Lams. 17 Want de grote dag Zijns toorns is gekomen, en wie kan bestaan?*

Dit alleen al bewijst dat heel het boek Openbaringen vanaf hoofdstuk 4 nog toekomstig is, al zijn er wel voorvullingen geweest en ze zijn er nog. Math.24: *7 Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen zijn hongersnoden, en pestilentiën, en aardbevingen in verscheidene plaatsen. 8 Doch al die dingen zijn maar een beginsel der smarten.*

Wat destijds in Egypte gebeurd is, toen de Heere met farao en in hem met satan om Israël streed, zal zich op wereldschaal herhalen, vandaar dat de 2 getuigen sterk herinneren aan de tekenen van Mozes. Openb.11:6: *Dezen hebben macht den hemel te sluiten, opdat geen regen regene in de dagen hunner profetering; en zij hebben macht over de wateren, om die in bloed te verkeren, en de aarde te slaan met allerlei plage, zo menigmaal als zij zullen willen.*

Niemand haalt het in zijn hoofd om deze plagen te vergeestelijken, wat echter met de Openbaringen wel gebeurt. Want als het om de profetie gaat is alles geoorloofd. (zie Hoofdstuk 2) Dit zijn echter de barensweeën die aan de geboorte van de nieuwe aarde vooraf gaan.

Math.19:28: En Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat gij, die Mij gevolgd zijt, in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen zal gezeten zijn op den troon Zijner heerlijkheid, dat gij ook zult zitten op twaalf tronen, oordelende de twaalf geslachten Israels.

De overeenkomst met de verlossing uit Egypte gaat nog veel verder. Want Israël is Gods erfdeel en het land Zijn land. *Joël.3:2: 2 Dan zal Ik alle heidenen vergaderen, en zal hen afvoeren in het dal van Josafat; en Ik zal met hen aldaar richten, vanwege Mijn volk en Mijn erfdeel Israel, dat zij onder de heidenen hebben verstrooid, en Mijn land gedeeld;*

Gods werk in de verlossing van mens en wereld bestaat in 2 delen, namelijk: de losprijs door het bloed van het Lam en de dadelijke verlossing door Zijn almachtige hand. Voor de losprijs, zie Ex.12, voor de verlossing Ex.14. Ook in Openbaringen 5 zien wij hetzelfde: het Lam neemt het boek uit de rechterhand Desgene Die op de troon zit. Dit is de lossers akte *Jer.32:12-15: En ik gaf den koopbrief aan Baruch, den zoon van Nerija, den zoon van Machseja, voor de ogen van Hanameel, mijns ooms zoon, en voor de ogen der getuigen die den koopbrief hadden onderschreven; voor de ogen van al de Joden, die in het voorhof der bewaring zaten.*

13 En ik beval Baruch voor hun ogen, zeggende:

14 Zo zegt de HEERE der heirscharen, de God Israels: Neem deze brieven, dezen koopbrief, zo den verzegelden als dezen open brief, en doe ze in een aarden vat, opdat zij vele dagen mogen bestaan.

15 Want zo zegt de HEERE der heirscharen, de God Israels: Er zullen nog huizen, en velden, en wijngaarden in dit land gekocht worden.

Christus gaf zichzelf als losprijs voor de zonden der gehele wereld. Daarom is alleen het Lam waardig om dat boek te nemen en zijn zeven zegels te verbreken. Hier treedt Hij op als de Losser (Goël) en gaat door het wereldgericht dat volgt Israël en de ganse schepping ook daadwerkelijk verlossen van het geweld en de heerschappij des satans. Want Israël is Zijn eerstgeboren Zoon; de verkiezing van Israël is nooit doel in zichzelf geweest maar ten bate van alle volken. *Gen.12:3: 3 En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.*

Micha.5:6: En Jakobs overblijfsel zal zijn in het midden van vele volken, als een dauw van den HEERE, als druppelen op het kruid, dat naar geen man wacht, noch mensenkinderen verbeidt.

Jes.27:6: In het toekomstige zal Jakob wortelen schieten, Israel zal bloeien en groeien; en zij zullen de wereld met inkomsten vervullen.

Zo moeten wij dan ook alle Schriftplaatsen verstaan die spreken van Christus als een verzoening voor de zonden der gehele wereld (Gr. kosmos) en daar niet telkens "uitverkorenen" voor zetten of het tot de Kerk beperken. In die dagen zal de Heere Israël wonderen doen zien als in de dagen toen zij uit Egypteland uittoog *Micha.7:15: Ik zal haar wonderen doen zien, als in de dagen, toen gij uit Egypteland uittoogt.*

Jer.16:14,15: Daarom, ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat er niet meer zal gezegd worden: Zo waarachtig als de HEERE leeft, Die de kinderen Israels uit Egypteland heeft opgevoerd!

15 Maar: Zo waarachtig als de HEERE leeft, Die de kinderen Israels heeft opgevoerd uit het land van het noorden, en uit al de landen waarhenen Hij hen gedreven had! want Ik zal hen wederbrengen in hun land, dat Ik hun vaderen gegeven heb.

Deze strijd zal eindigen met de persoonlijke wederkomst des Heeren *2Thess.2:8: En alsdan zal de ongerechtige geopenbaard worden, denwelken de Heere verdoen zal door den Geest Zijnsmonds, en te niet maken door de verschijning Zijner toekomst;*

met Zijn heiligen *Zach.14:5: Dan zult gijlieden vlieden door de vallei Mijner bergen (want deze vallei der bergen zal reiken tot Azal), en gij zult vlieden, gelijk als gij vloodt voor de aardbeving in de dagen van Uzzia, den koning van Juda; dan zal de HEERE, mijn God, komen, en al de heiligen met U, o HEERE!*

Openb.19:14,15: En de heirlegers in den hemel volgden Hem op witte paarden, gekleed met wit en rein fijn lijnwaad. 15 En uit Zijn mond ging een scherp zwaard, opdat Hij daarmede de heidenen slaan zou. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren roede; en Hij treedt den wijnpersbak van den wijn des toorns en der gramschap des almachtigen Gods.

En de overwinning op het rijk van het beest en de valse profeet hoofdstuk. *19:20: En ik zag het beest, en de koningen der aarde, en hun heirlegers vergaderd, om krijg te voeren tegen Hem, Die op het paard zat, en tegen Zijn heirlegers.*

En het beest werd gegrepen, en met hetzelfde de valse profeet, die de tekenen in de tegenwoordigheid van hetzelfde gedaan had, door welke hij verleid had, die het merkteken van het beest ontvangen hadden, en die deszelfs beeld aanbaden. Deze twee zijn levend geworpen in den poel des vuurs, die met sulfer brandt.

Daarna wordt satan gebonden en in de afgrond geworpen en het Koninkrijk opgericht waar Jezus ons om leert bidden in het Onze Vader

Hoofdstuk 4: De eerste opstanding en de opname der Gemeente.

Keren wij nu terug tot de Gemeente. Voor de duidelijkheid zal ik in het vervolg dit woord gebruiken in plaats van Kerk. De eerste vraag is dan: “Waar is de Gemeente gedurende de in het vorige hoofdstuk beschreven gebeurtenissen”? Het antwoord op deze vraag is even kort als eenvoudig: bij de Heere. Wat ik nu ga zeggen zal ik uit Gods Woord aantonen, maar het zal nooit verstaan laat staan geloofd worden door hen die aan de Roomse gedachte vasthouden dat het God alleen maar om de alleen zaligmakende Kerk te doen is en dat alles wat daarbuiten valt voor de hel bestemd is. In het vorige hoofdstuk heeft u gelezen dat de Heere tussen de 69e en de 70e jaar week Zijn Gemeente vergadert om daarna tot Israël terug te keren (Hand. 15:16). Duidelijke types van deze waarheid zijn Jozef en Mozes die door hun broeders (Israël) verworpen werden, in de vreemde een bruid trouwden en daarna tot hun broeders terug keerden. *Rom.11:25 Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelf), dat de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn.*

De volheid der heidenen betekent hier m.i. niet de volheid van de gemeente uit de heidenen, kwalitatief of kwantitatief, maar de volheid van de ongerechtigheid van het heidendom zie *Gen.15:16 En het vierde geslacht zal herwaarts wederkeren; want de ongerechtigheid der Amorieten is tot nog toe niet volkomen.*

dat hier als de wilde olijfbloom de tegenpool van de goede (de gerechtigheid van het rijk van de Messias) van vs 24 is.

Deze ongerechtigheid zal tot haar volheid komen tijdens de regering van de a-christ *2 Thess.2:3-8 Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden, want Hij komt niet, tenzij dat te voren de afval kome, en geopenbaard worde de mens van zonde, de zoon van het verderf,*

4 die de tegenstander is, en zich verheft boven al wat God of godsverering heet, zodat hij zich zet in de tempel van God als een god, en voorgeeft, dat hij God is.

5 Gedenkt gij er niet aan, dat ik u dit zeide, toen ik nog bij u was?

6 En wat het nog ophoudt weet gij, opdat hij geopenbaard worde op zijn tijd.

7 Want de boosheid roert zich reeds heimelijk, alleen dat degene, die het nu ophoudt, moet weggedaan worden;

8 en alsdan zal de goddeloze geopenbaard worden, die de Heer zal ombrengen door de adem van zijn mond, en zal te niet doen door de verschijning bij zijn toekomst,

.In Luk.21:24 lezen wij dan ook van de tijden der heidenen die vervuld moeten worden voor de wederkomst als de Verlosser uit Sion zal komen om het overblijfsel van Israël te verlossen.

Maar voordat Hij terugkeert tot Israël neemt Hij eerst Zijn gemeente weg van de aarde. Tot Zich in het vaderhuis *Joh.14: 1 En Hij zeide tot zijn jongeren: Uw hart verschrikke niet; geloof in God, en geloof ook in Mij.*

2 In het huis van mijn Vader zijn veel woningen. Indien het niet zo was, dan zou Ik het u zeggen; Ik ga heen, om u plaats te bereiden.

3 En als Ik heengegaan ben, en u plaats bereid heb, zal Ik terugkomen en u tot Mij nemen, opdat gij zijn moogt waar Ik ben.

Luk.21:36: Waakt dan te aller tijd, biddende, dat gij moogt waardig geacht worden te ontvlieden al deze dingen, die geschieden zullen, en te staan voor den Zoon des mensen.

Openb.3:10: Omdat gij het woord Mijner lijdzaamheid bewaard hebt, zo zal Ik ook u bewaren uit de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken, die op de aarde wonen.

1Thess.1:10: En Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Denwelken Hij uit de doden verwekt heeft, namelijk Jezus, Die ons verlost van den toekomenden toorn.

1Thess.4:13-18: Doch, broeders, ik wil niet, dat gij onwetende zijt van degenen, die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, gelijk als de anderen, die geen hoop hebben.

14 Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan, alzo zal ook God degenen, die ontslapen zijn in Jezus, weder brengen met Hem.

15 Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat wij, die levend overblijven zullen tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen degenen, die ontslapen zijn.

16 Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan;

17 Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen.

18 Zo dan, vertroost elkander met deze woorden.

Laatst genoemde Schriftplaats brengt mij tot de behandeling van de belangrijkste onderwerpen van dit hoofdstuk, namelijk: ten eerste De wederkomst van Christus en ten tweede De eerste opstanding. Voor wederkomst kent de Schrift in het Grieks 3 verschillende woorden namelijk openbaring (apocalyps), toekomst (parousia) en (epi'phaneia) Voor de apocalyps: 1Co 1:7 *Alzo dat het u aan gene gave ontbreekt, verwachtende de openbaring van onzen Heere Jezus Christus.*

2Th 1:7 *En u, die verdrukt wordt, verkwikking met ons, in de openbaring van den Heere Jezus van den hemel met de engelen Zijner kracht;*

1Pe 1:7 *Opdat de beproeving uws geloofs, die veel kostelijker is dan van het goud, hetwelk vergaat en door het vuur beproefd wordt, bevonden worde te zijn tot lof, en eer, en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus;*

Opb 1:1 *De openbaring van Jezus Christus, die God hem gegeven heeft, om Zijn dienstknechten te tonen de dingen, die haast geschieden moeten; en die Hij door Zijn engel gezonden, en Zijn dienstknecht Johannes te kennen gegeven heeft;*

Dit woord betekent ontdekken, onthullen, manifesteren. Dit is het grote moment van Math.24:30 en Openb.1:7. (Zie ook Zach.14:5). Deze manifestatie is het sluitstuk, de dramatische climax van de Parousia.

Het woord Parousia betekent komst of toekomst. Math. 24:3,27,37,39: 3 *En als Hij op den Olijfberg gezeten was, gingen de discipelen tot Hem alleen, zeggende: Zeg ons, wanneer zullen deze dingen zijn, en welk zal het teken zijn van Uw toekomst, en van de voleinding der wereld? 27 Want gelijk de bliksem uitgaat van het oosten, en schijnt tot het westen, alzo zal ook de toekomst van den Zoon des mensen wezen. 37 En gelijk de dagen van Noach waren, alzo zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen. 39 En bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam, en hen allen wegnam; alzo zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen.*

2Thess.2:1: 1 *En wij bidden u, broeders, door de toekomst van onzen Heere Jezus Christus, en onze toevergadering tot Hem,*

3:13: 13 *Opdat Hij uw harten versterke, om onberispelijk te zijn in heiligmaking, voor onzen God en Vader, in de toekomst van onzen Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.*

4:15: 15 *Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat wij, die levend overblijven zullen tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen degenen, die ontslapen zijn. en 2Thess.2:1: En wij bidden u, broeders, door de toekomst van onzen Heere Jezus Christus, en onze toevergadering tot Hem,*

In 2Kor.7:6 komst van Titus. 6 *Doch God, Die de nederigen vertroost, heeft ons getroost door de komst van Titus.*

In 2Kor.10: 10 *Want de brieven (zeggen zij) zijn wel gewichtig en krachtig; maar de tegenwoordigheid des lichaams is zwak, en de rede is verachtelijk.*

en in Fill.2:12 wordt het gebruikt voor tegenwoordigheid: 12 *Alzo dan, mijn geliefden, gelijk gij te allen tijd gehoorzaam geweest zijt, niet als in mijn tegenwoordigheid alleen, maar veelmeer nu in mijn afwezen, werkt uws zelfs zaligheid met vreze en beven:*

Epi'phaneia: 2Th 2:8 *En alsdan zal de ongerechte geopenbaard worden, denwelken de Heere verdoen zal door den Geest Zijnsmonds, en te niet maken door de verschijning Zijner toekomst;*

1Ti 6:14 *Dat gij dit gebod houdt, onbevlekt en onberispelijk, tot op de verschijning van onzen Heere Jezus Christus;*

2Ti 1:10 *Doch nu geopenbaard is door de verschijning van onzen Zaligmaker Jezus Christus, Die den dood heeft te niet gedaan, en het leven en de onverderfelijkheid aan het licht gebracht door het Evangelie;*

2Ti 4:1 *Ik betuig dan voor God en den Heere Jezus Christus, Die de levenden en doden oordelen zal in Zijn verschijning en in Zijn Koninkrijk:*

2Ti 4:8 *Voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter, in dien dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning liefgehad hebben.*

Tit 2:13 *Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus;*

De Parousia is niet één moment maar een tijdsperiode Math.24:37-42 37 *En gelijk de dagen van Noach waren, alzo zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen.*

38 *Want gelijk zij waren in de dagen voor den zondvloed, etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot den dag toe, in welken Noach in de ark ging;*

39 *En bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam, en hen allen wegnam; alzo zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen.*

40 *Alsdan zullen er twee op den akker zijn, de een zal aangenomen, en de ander zal verlaten worden.*

41 *Er zullen twee vrouwen malen in den molen, de ene zal aangenomen, en de andere zal verlaten worden.*

42 *Waakt dan; want gij weet niet, in welke ure uw Heere komen zal.*

die samenvalt met de 70e jaarweek, de dag des Heeren. Ook Paulus spreekt van deze dag des Heeren in *1Thess.5:2,3*. 2 *Want gij weet zelve zeer wel, dat de dag des Heeren also zal komen, gelijk een dief in den nacht.* 3 *Want wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede, en zonder gevaar; dan zal een haastig verderf hun overkomen, gelijk de brensnoed een bevruchte vrouw; en zij zullen het geenszins ontvlieden;*

Deze valse vrede vinden wij ook in *Openbaringen 6:2*: 2 *En ik zag, en ziet, een wit paard, en Die daarop zat, had een boog; en Hem is een kroon gegeven, en Hij ging uit overwinnende, en opdat Hij overwonnen!*

Het is de eerste helft der week van Daniel 9:27. Daarna volgen de gebeurtenissen die in het vorige hoofdstuk beschreven zijn. Paulus leert ons echter in *1Thess.4:13-18* dat de Heere bij Zijn Parousia eerst allen die in Christus ontslapen zijn zal opwekken en tezamen met de dan nog levenden tot Zich zal nemen. *Luk.21:36*: *Waakt dan te aller tijd, biddende, dat gij moogt waardig geacht worden te ontvlieden al deze dingen, die geschieden zullen, en te staan voor den Zoon des mensen.* *Joh.13:36*: *Gij zult Mij namaals volgen, namelijk: in Zijn Hemelvaart en naar het Vaderhuis.* *Joh. 14:1-3*: *1Uw hart worde niet ontroerd; gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij.*

2 *In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om u plaats te bereiden.*

3 *En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, zo kome Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben.*

Van deze eerste opstanding spreekt Paulus ook in *1Kor.15* vanaf vers 51. Hij noemt daar deze opstanding een verborgenheid, dat is iets wat te voren nog niet bekend was. *1Kor.15:23*. *Ziet, ik zeg u een verborgenheid: wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden;* De algemene opstanding was geen verborgenheid. *Joh.11:24*: *Martha zeide tot Hem: Ik weet, dat hij opstaan zal in de opstanding ten laatsten dage.* *Hand.23:6-8* 6: *En nu sta ik, en word geoordeeld over de hoop der belofte, die van God tot de vaderen geschied is;* 7: *Tot dewelke onze twaalf geslachten, geduriglijk nacht en dag God dienende, verhopende te komen; over welke hoop ik, o koning Agrippa, van de Joden word beschuldigd.* 8: *Wat? wordt het bij ulieden ongelofelijk geoordeeld, dat God de doden opwekt?*

Maar toen de Heere Jezus Zijn discipelen gebood over dit gezicht te zwijgen totdat Hij uit de doden zou opgestaan zijn, vraagden zij onder elkander wat het was uit de doden op te staan. *Mark.9:9,10*: 9 *En als zij van den berg afkwamen, gebood Hij hun, dat zij niemand verhalen zouden, hetgeen zij gezien hadden, dan wanneer de Zoon des mensen uit de doden zou opgestaan zijn.*

10 *En zij behielden dit woord bij zichzelf, vragende onder elkander, wat het was, uit de doden opstaan.*

Deze opstanding was hen dus toen nog niet bekend. De opstanding van Christus en allen die in Hem ontslapen zijn is een opstanding uit het midden van de doden. Dit ligt ook helemaal in de analogie van het geloof. Want al de leden Zijns lichaam zijn één plant met Hem in de gelijkmaking aan Zijn dood en opstanding en ook in Zijn Hemelvaart en wederkomst (*Joh.13:36*: *Coll.3:4*). Als de Schrift over de opstanding in het algemeen spreekt staat er in het Grieks anastasis toon nekros, maar als het over de eerste opstanding gaat staat er anastasis ek toon nekros. Paulus gebruikt in *Fill.3:11* zelfs een dubbele uitdrukking: exanastasis ek toon nekros. Of ik enigszins moge komen tot de wederopstanding (uit,ek) de doden. Zie ook *Openb.20:5*: 5 *Maar de overigen der doden werden niet weder levend, totdat de duizend jaren geeindigd waren. Deze is de eerste opstanding.*

Dat het onderwijs van Paulus in *1Thess.4:13* tot *5:4* chronologisch is bewijst de uitdrukking tijden en gelegenheden chronos en kairos in hoofdstuk 5;1: *Maar van de tijden en de gelegenheden, broeders! hebt gij niet van node, dat men u schrijve. Dezelfde uitdrukking komt namelijk ook voor in Hand.1:7*: 7 *En Hij zeide tot hen: Het komt u niet toe, te weten de tijden of gelegenheden, die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft;*

De discipelen vragen daar naar de volgorde in het heilsplan van God. Want dat het Koninkrijk zou komen stond buiten kijf. De Heere had hun verstand geopend opdat zij de Schriften verstonden. *Luk.24: 45* *Toen opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden.*

Het afwijzende antwoord van Jezus heeft dan ook alleen betrekking op hun vraag naar de volgorde, chronos en kairos. Paulus komt in *2Thess.2:1-5* nog eens op deze zaak terug. Daar bidt hij de Thessaloniëzen door de toekomst (parousia) van onze Heere Jezus Christus en onze toevergadering tot Hem. Waarom deze toevoeging? Wel, om die toevergadering ging het nu juist. Want wat was er aan de hand? Paulus had hen geleerd dat zij voor de dag des Heeren zouden worden weggenomen. *1Thess.1:10*: *En Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Denwelken Hij uit de doden verwekt heeft, namelijk Jezus, Die ons verlost van den toekomenden toorn. Maar nu waren er leraars gekomen die leerden dat deze dag reeds gekomen was. In de St.Vert. staat hier dag van Christus, maar dat is niet correct vertaald; er staat in het Gr. Kurios en niet Xristos. Ook de Engelse vertaling heeft hier day of the Lord en niet day of Christ. Ook de Nieuwe Vertaling: dag des Heeren. Zij hadden daarvoor zelfs brieven gebruikt die door Paulus geschreven zouden zijn!* vs2. Daarom bidt Paulus hen door de toekomst van onze Heere Jezus Christus en onze toevergadering tot Hem (de

opname) zich niet te laten verleiden, maar te blijven bij wat zij geleerd had. En och, dat de Gemeenten hierbij gebleven was! Wat zou de Gemeente troost kunnen putten uit 1Thess.4:18! En wat zou zij dan zonder vreze en met groter verlangen uit zien naar die dag. Ook Openb.5:8 leert ons duidelijk dat de verheerlijkte Gemeente (de 24 ouderlingen) reeds in de hemel is als het Lam het boek opent. Wij zien hieruit dat zowel de opstanding als de wederkomst in verscheidene fasen of stadia verloopt (1Kor.15:23): *Maar een iegelijk in zijn orde: de eersteling Christus, daarna die van Christus zijn, in Zijn toekomst.* Dit hoeft voor ons niet vreemd over te komen. In het Oude Testament schijnen komst en wederkomst ook samen te vallen, terwijl er nu al bijna tweeduizend jaar tussen ligt. Dat is het profetische perspectief. Daarom is het bij het onderzoek van Gods woord absoluut noodzakelijk de telescoop de Geestes te gebruiken en schrift met schrift vergelijken. Voor deze wegneming staat in het Gr.het woord *harpazoo* dat wegrukken iets met geweld wegnemen betekent. Dit woord wordt ook gebruikt in Joh.6:15: *Jezus dan, wetende, dat zij zouden komen, en Hem met geweld nemen, opdat zij Hem Koning maakten, ontweek wederom op den berg, Hij Zelf alleen.* En in Hand.8:39: *En toen zij uit het water waren opgekomen, nam de Geest des Heeren Filippus weg.* Zie ook Openb.12:5: *en haar kind werd weggerukt tot God en Zijn troon.*

Hoofdstuk V: Israël en de volken in het Messiaanse Vrederijk.

Zoals we hiervoor reeds gelezen hebben is de komst van dit rijk onlosmakelijk verbonden met de komst van de Messias Luk.19:11,12. *En als zij dat hoorden, voegde Hij daarbij, en zeide een gelijkenis; omdat Hij nabij Jeruzalem was, en omdat zij meenden, dat het Koninkrijk Gods terstond zou openbaar worden.*

12 *Hij zeide dan: Een zeker welgeboren man reisde in een ver gelegen land, om voor zichzelf een koninkrijk te ontvangen, en dan weder te keren.*

Na Zijn overwinning op de vijanden en de binding van de Satan en de opstanding van de martelaren vangt de 1000-Jarige Christusregering aan en wordt het koninkrijk opgericht. (Ps. 72:4 ber). De zegeningen van dit rijk zijn groot en veel, zowel geestelijk als stoffelijk, want we moeten van het denken van Plato verlost worden. Het stoffelijke behoort er wel degelijk bij. Om een korte samenvatting te geven: Allereerst vrede met God; God verheugt zich weer in Zijn volk (Jes.62: 5 *Want gelijk een jongeling een jonkvrouw trouwt, also zullen uw kinderen u trouwen; en gelijk de bruidegom vrolijk is over de bruid, also zal uw God over u vrolijk zijn.*

Zef.3: 17 *De HEERE, uw God, is in het midden van u, een Held, Die verlossen zal; Hij zal over u vrolijk zijn met blijdschap, Hij zal zwijgen in Zijn liefde, Hij zal Zich over u verheugen met gejuich.*

en Zijn volk verblijdt zich in Hem Jes.61:10,11 *Ik ben zeer vrolijk in den HEERE, mijn ziel verheugt zich in mijn God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen des heils, den mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan; gelijk een bruidegom zich met priesterlijk sieraad versiert, en als een bruid zich versiert met haar gereedschap.*

11 *Want gelijk de aarde haar spruit voortbrengt, en gelijk een hof, hetgeen in hem gezaaid is, doet uitspruiten; also zal de Heere HEERE gerechtigheid en lof doen uitspruiten voor al de volken.*

29:19; Ps.97:12. 19 *En de zachtmoedigen zullen vreugde op vreugde hebben in den HEERE; en de behoeftigen onder de mensen zullen zich in den Heilige Israels verheugen. 12 Gij rechtvaardigen! verblijdt u in den HEERE, en spreekt lof ter gedachtenis Zijner heiligheid.*

Er zal grote zegen en vruchtbaarheid zijn. Ezech.34:26,27 *26 Want Ik zal dezelve, en de plaatsen rondom Mijn heuvel, stellen tot een zegen; en Ik zal den plasregen doen nederdalen op zijn tijd, plasregens van zegen zullen er zijn.*

27 *En het geboomte des velds zal zijn vrucht geven, en het land zal zijn inkomst geven, en zij zullen zeker zijn in hun land; en zullen weten, dat Ik de HEERE ben, als Ik de disselbomen huns juks zal hebben verbroken, en hen gerukt uit de hand dergenen, die zich van hen deden dienen.*

Hos.2:20,21; 21 *En het zal te dien dage geschieden, dat Ik verhoren zal, spreekt de HEERE; Ik zal den hemel verhoren, en die zal de aarde verhoren.*

22 (2-21) *En de aarde zal het koren verhoren, mitsgaders den most en de olie; en die zullen Jizreel verhoren.*

Joël.2:22-26: 22 *Vreest niet, gij beesten des velds! want de weiden der woestijn zullen weder jong gras voortbrengen; want het geboomte zal zijn vrucht dragen, de wijnstok en vijgeboom zullen hun vermogen geven.*

23 *En gij, kinderen van Sion! verheugt u en zijt blijde in den HEERE, uw God; want Hij zal u geven dien Leraar ter gerechtigheid; en Hij zal u den regen doen nederdalen, den vroegen regen en den spaden regen in de eerste maand.*

24 *En de dorsvloeren zullen vol koren zijn, en de perskuipen van most en olie overlopen.*

25 *Also zal Ik ulieden de jaren vergelden, die de sprinkhaan, de kever, en de kruidworm, en de rups heeft afgegeten; Mijn groot heil, dat Ik onder u gezonden heb.*

26 *En gij zult overvloediglijk en tot verzadiging eten, en prijzen den Naam des HEEREN, uw Gods, Die wonderlijk bij u gehandeld heeft; en Mijn volk zal niet beschaamd worden tot in eeuwigheid.*

Amos.9:11-15: 11 Te dien dage zal Ik de vervallen hut van David weder oprichten, en Ik zal haar reten vertuinen, en wat aan haar is afgebroken, weder oprichten, en zal ze bouwen, als in de dagen van ouds;

12 Opdat zij erfelijk bezitten het overblijfsel van Edom, en al de heidenen, die naar Mijn Naam genoemd worden, spreekt de HEERE, Die dit doet.

13 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat de ploeger den maaier, en de druiventreder den zaadzaaier genaken zal; en de bergen zullen van zoeten wijn druipen, en al de heuvelen zullen smelten.

14 En Ik zal de gevangenis van Mijn volk Israel wenden, en zij zullen de verwoeste steden herbouwen en bewonen, en wijngaarden planten, en derzelver wijn drinken; en zij zullen hoven maken, en derzelver vrucht eten.

15 En Ik zal ze in hun land planten; en zij zullen niet meer worden uitgerukt uit hun land, dat Ik hunlieden gegeven heb, zegt de HEERE, uw God.

De volken zullen in vrede met elkaar leven. Jes.2:4,5; 4 En Hij zal rechten onder de heidenen, en bestraffen vele volken; en zij zullen hun zwaarden slaan tot spaden, en hun spiesen tot sikkelen; het ene volk zal tegen het andere volk geen zwaard opheffen, en zij zullen geen oorlog meer leren.

5 Komt, gij huis van Jakob, en laat ons wandelen in het licht des HEEREN.

9:6Der grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn op den troon van David en in zijn koninkrijk, om dat te bevestigen, en dat te sterken met gericht en met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe. De ijver des HEEREN der heirscharen zal zulks doen.

Jes.11:1-10 Zach.9; 10; Ps.72). Jeruzalem zal de hoofdstad van dit rijk zijn (Jes.2:3: 3 En vele volken zullen heengaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot den berg des HEEREN, tot het huis van den God Jakobs, opdat Hij ons lere van Zijn wegen, en dat wij wandelen in Zijn paden; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem.

Jer.3: 17 Te dier tijd zullen zij Jeruzalem noemen, des HEEREN troon; en al de heidenen zullen tot haar vergaderd worden, om des HEEREN Naams wil, te Jeruzalem; en zij zullen niet meer wandelen naar het goeddunken van hun boos hart.

De vrede zal zich ook uitstrekken over het dierenrijk. Jes.11:6-10; 6 En de wolf zal met het lam verkeren, en de luipaard bij den geitenbok nederliggen; en het kalf, en de jonge leeuw, en het mestvee te zamen, en een klein jongske zal ze drijven.

7 De koe en de berin zullen te zamen weiden, haar jongen zullen te zamen nederliggen, en de leeuw zal stro eten, gelijk de os.

8 En een zoogkind zal zich vermaken over het hol van een adder; en een gespeend kind zal zijn hand uitsteken in de kuil van den basilisk.

9 Men zal nergens leed doen noch verderven op den gansen berg Mijner heiligheid; want de aarde zal vol van kennis des HEEREN zijn, gelijk de wateren den bodem der zee bedekken.

10 ¶ Want het zal geschieden ten zelven dage, dat de heidenen naar den Wortel van Isai, Die staan zal tot een banier der volken, zullen vragen, en Zijn rust zal heerlijk zijn.

Jes. 65: 25 De wolf en het lam zullen te zamen weiden, en de leeuw zal stro eten als een rund, en stof zal de spijs der slang zijn; zij zullen geen kwaad doen noch verderven op Mijn gansen heiligen berg, zegt de HEERE.

ja over de ganse schepping (vers 17: Want ziet, Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde; en de vorige dingen zullen niet meer gedacht worden, en zullen in het hart niet opkomen.

Ook de psalmen 95-100 verwijzen naar dit vrede-rijk. De bijbel is er vol van. Het kan voor een liefhebbend hart dat de Heere verwacht dan ook niet anders dan tot verdriet en teleurstelling zijn als de heerlijke glans die er over de profetieën ligt, verduisterd wordt door dwaze, willekeurige vergeestelijking om ze vervolgens over te hevelen naar een abstracte, vage voorstelling van het ziele leven in het hiernamaals. Nooit zullen wij in Geest en in waarheid leren bidden: "UW koninkrijk kome" als wij niet eens weten wat Gods Woord hieronder verstaat. Want bidden is pleiten op Gods beloften. Kortom, heel de Schrift leert ons duidelijk en helder dat het Koninklijk ambt van onze Heere Jezus Christus na Zijn wederkomst en voor de jongste dag en het laatste oordeel nog op een bijzonder luisterrijke wijze op deze aarde openbaar zal worden. Er staat in Math.24:3 dan ook niet voleinding der wereld (kosmos) maar dezer eeuw; het woord aion betekent nooit wereld. Hoewel de dan manifest wedergekomen Christus door alle volken als koning erkend zal worden (Ps.2), zal Hij geen volkomen aards bestaan aannemen, zoals bij Zijn eerste komst. Want de Schrift leert duidelijk dat Zijn regering menselijk bemiddeld zal worden Jes.1:26 En Ik zal u uw rechters wedergeven, als in het eerste, en uw raadsliden als in den beginne; daarna zult gij een stad der gerechtigheid, een getrouwe stad, genoemd worden.

In Ezech.45 en 46 lezen wij van de vorst die als één der groten in Israël regeren zal, waarschijnlijk uit het geslacht van David Jer.33:17 Want zo zegt de HEERE: Aan David zal niet worden afgesneden een Man, Die op den troon van het huis Israels zitte.

Sommige uitleggers denken hier aan David zelf, maar dat geloof ik niet. Want wij geloven niet in reïncarnatie dus dan zou het in een opstandingslichaam moeten zijn. En dat is een nieuwe schepping die niets met zonde en offerande te doen heeft. Met deze vorst kan onmogelijk de Messias bedoeld zijn want wij lezen hier ook van hem dat hij zonen heeft en offers voor zijn zonden brengt. En zoals in Israël zal het zeker bij de andere volken zijn. *Ps.72:10 De koningen van Tharsis en de eilanden zullen geschenken aanbrengen; de koningen van Scheba en Seba zullen vereringen toevoeren. 11 Ja, alle koningen zullen zich voor hem nederbuigen, alle heidenen zullen hem dienen.*

Er zal een gestrengte maar strikt rechtvaardige justitie zijn. *Openb.2: 26 En die overwint, en die Mijn werken tot het einde toe bewaart, Ik zal hem macht geven over de heidenen; 27 En hij zal ze hoeden met een ijzeren staf; zij zullen als pottenbakkersvaten vermorzeld worden; gelijk ook Ik van Mijn Vader ontvangen heb.*

waarbij iedere moedwillige overtreding door een directe straf gevolgd wordt. Dat is dus geheel anders dan in onze tijdsbedeling. *Pred.8:11 Omdat niet haastelijk het oordeel over de boze daad geschiedt, daarom is het hart van de kinderen der mensen in hen vol om kwaad te doen.*

Doordat de satan gebonden is en de zeer overvloedige werking van Gods Geest zal de uitleving van de zonde zeer beperkt en ten onder gehouden worden. De bekering zal dan regel zijn en geen uitzondering, zoals nu (*Jer.31:34; Jes.54:13*). *En zij zullen niet meer, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, leren, zeggende: Kent den HEERE! want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt de HEERE; want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven, en hunner zonden niet meer gedenken. En al uw kinderen zullen van den HEERE geleerd zijn, en de vrede uwer kinderen zal groot zijn.*

De herbouwde tempel zal het centrum van de godsverering zijn voor alle volken. *Jes.56:7. 7 Die zal Ik ook brengen tot Mijn heiligen berg, en Ik zal hen verheugen in Mijn bedehuis; hun brandoffers en hun slachtoffers zullen aangenaam wezen op Mijn altaar; want Mijn huis zal een bedehuis genoemd worden voor alle volken.*

Omdat ik weet dat dit voor veel oprechte christenen een breekpunt is wil ik hier wat uitvoeriger bij stil staan. Wie ook hier het Woord van God letterlijk gelooft krijgt onmiddellijk tegengeworpen dat het Nieuw Testament duidelijk leert, met name de Hebr. brief, dat met de komst van Christus alle schaduwwachtige offerdiensten afgedaan hebben. Maar wat waar is voor de Gemeente die door de inwonende Geest organisch met Christus verbonden is in Zijn opstanding, geldt daarom nog niet voor Israël. Inderdaad hebben alle offers met dat doel en in die vorm en met dat doel opgehouden. Het gaat hier echter om een zuiver sacramentele instelling, terugziende op de dood van Christus zoals wij dit doen bij het Heilig Avondmaal. Het is een andere vorm van evangelie verkondiging door de rijke taal van de symbolen. Er zijn dan ook belangrijke verschillen: omdat Jezus buiten de poort geleden heeft komt deze tempel buiten de stad te staan. Als wij *Ezech.45* goed lezen dan blijkt duidelijk dat de tempel in het Noordelijk deel en de stad Jeruzalem in het Zuidelijk deel van het heilig hefoffer komt te staan. Dit hefoffer is een afgezonderd stuk land dat de Heere geheilgd is, 25000 el, omgerekend ca. 14 km, in het vierkant, gelegen tussen het erfdeel van Juda in het Noorden en Benjamin in het Zuiden. Van Noord naar Zuid 10.000 el voor de tempel en de priesters (ca. 5,6 km) 10.000 voor de levieten en 5000 ca. 2,8 km voor de stad. Van hart tot hart is de afstand tussen de stad en het heiligdom dus ca. 10 km. Ook lezen wij van geen Hogepriester en van geen voorhangsel, want dat is gescheurd. *Math.27:51. 51 En ziet, het voorhangsel des tempels scheurde in tweeën, van boven tot beneden; en de aarde beefde, en de steenrotsen scheurden.*

en zo zou er nog veel meer te noemen zijn. Al deze verschillen bewijzen duidelijk dat het feit dat Christus gekomen is en het offer gebracht heeft in deze offerdiensten duidelijk verdisconteerd is. Het is echter weer hetzelfde liedje: de Kerk wordt verabsoluteerd; men denkt en theologiseert uitsluitend vanuit het standpunt der Kerk. Maar in de Schrift staat de kerk niet centraal, maar zij is altijd Christocentrisch van aard. Ik heb in dit hoofdstuk getracht iets te beschrijven van de zegen en de rust van de heerlijke duizendjarige sabbat die deze aarde nog wacht als Christus het koningschap aanvaard zal hebben. *Openb.11:15: En de zevende engel heeft gebazuind, en er geschiedden grote stemmen in den hemel, zeggende: De koninkrijken der wereld zijn geworden onzes Heeren en van Zijn Christus, en Hij zal als Koning heersen in alle eeuwigheid.*

Maar al zal het een paradijs zijn in vergelijking met de ellendige wereld waarin wij nu leven, de volmaaktheid is het nog niet, want de zonde en de dood zijn ook hier nog niet geheel overwonnen (*Jes.65: 20 Van daar zal niet meer wezen een zuigeling van weinig dagen, noch een oud man, die zijn dagen niet zal vervullen; want een jongeling zal sterven, honderd jaren oud zijnde, maar een zondaar, honderd jaren oud zijnde, zal vervloekt worden. 1Kor.15: 26 De laatste vijand, die te niet gedaan wordt, is de dood.*

Daarom is het loofhuttenfeest, dat een type is van het duizendjarig rijk, het enige feest dat een achtste dag heeft. Gods verbond met Israël is een sabbatsverbond. *Ezech.20: 12 Daartoe ook gaf Ik hun Mijn sabbatten, om een teken te zijn tussen Mij en tussen hen, opdat zij zouden weten, dat Ik de HEERE ben, Die hen heilige.* omdat de toekomst van Israël met deze aarde verbonden is. *Ex.20: 10,11 Maar de zevende dag is de sabbat des HEEREN uws Gods; dan zult gij geen werk doen, gij, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch uw vreemdeling, die in uw poorten is;*

11 Want in zes dagen heeft de HEERE den hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte ten zevenden dage; daarom zegende de HEERE den sabbatdag, en heiligde denzelven.

De achtste dag spreekt echter van de eeuwigheid, de nieuwe hemel en de nieuwe aarde *Openb.21: 1 En ik zag een nieuwen hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer.*

De nieuwe hemel en de nieuwe aarde van Jesaja 65:17 is dan ook niet identiek met die van Openb. 21:1, maar een voorportaal, een aanvulling ervan, zoals dat zo vaak in de Schrift voorkomt. De zevende dag is de laatste dag van de oude schepping, de achtste of eerste dag (der week) de eerste dag van de nieuwe schepping, waartoe de Gemeente van Christus nu reeds behoort (2 Cor.5:17). Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden. Het getuigt dan ook van het verval van het christendom dat zij het zicht op haar eigen identiteit geheel verloren heeft, in de huid van Israël gekropen is en de viering van de eerste dag der week verbindt aan het vierde gebod. De eerstelingen mochten niet op de sabbat geofferd worden, maar de dag na de sabbat. Lev.23: 11 En hij zal die garf voor het aangezicht des HEEREN bewegen, opdat het voor u aangenaam zij; des anderen daags na den sabbat zal de priester die bewegen. Het was dan ook een bijzondere leiding van Gods voorzienigheid dat de 14e Nissan in het jaar van de dood van Christus op donderdag viel, waardoor de 3e dag samenviel met het offeren van de eerstelingen. Het loofhuttenfeest is de laatste van de gezette hoogtijden des Heeren, direct na de grote verzoendag Lev.23: 34 Spreek tot de kinderen Israels, zeggende: Op den vijftienden dag van deze zevende maand zal het feest der loofhutten zeven dagen den HEERE zijn.

en zoals gezegd een type van het Messiaanse vrederijk. Aan het einde van de duizend jaren zal dit rijk geheel opgaan in het universele Koninkrijk Gods (1Kor.15:24-28):

24 Daarna zal het einde zijn, wanneer Hij het Koninkrijk aan God en den Vader zal overgegeven hebben; wanneer Hij zal te niet gedaan hebben alle heerschappij, en alle macht en kracht.

25 Want Hij moet als Koning heersen, totdat Hij al de vijanden onder Zijn voeten zal gelegd hebben.

26 De laatste vijand, die te niet gedaan wordt, is de dood.

27 Want Hij heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen. Doch wanneer Hij zegt, dat Hem alle dingen onderworpen zijn, zo is het openbaar, dat Hij uitgenomen wordt, Die Hem alle dingen onderworpen heeft.

28 En wanneer Hem alle dingen zullen onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon Zelf onderworpen worden Dien, Die Hem alle dingen onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen.

en zal ook voor Israël de eeuwigheidstoestand aanbreken. Vandaar die achtste dag. (Zie ook Ef.1:10): Om in de bedeling van de volheid der tijden, wederom alles tot een te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is;

In Lev.23 ligt typologisch heel het heilsplan van God verklaard van de eerste scheppingsdag tot de nieuwe hemel en de nieuwe aarde als God alles zal zijn en in allen. Het valt buiten het bestek van dit boekje om al deze types te behandelen. Eén wil ik er echter wel uitlichten omdat het van de Gemeente spreekt. Want al is het dat de Gemeente in het Oude Testament nog een verborgenheid was, in de types was zij wel degelijk aanwezig in de twee broden die op de pinksterdag geofferd werden. Deze broden waren aan de eerstelingen verbonden zoals de Eersteling Christus aan Zijn gemeente, namelijk in Zijn opstanding 1Kor.15: 20 Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, en is de Eersteling geworden dergenen, die ontslapen zijn.. Maar omdat er ondanks de inwoning van de Heilige Geest in de Gemeente nog zonde aanwezig is, evenals ik hiervoor van de toestand in het duizendjarig rijk gezegd heb moesten ze gedeseemd gebakken worden. Dit was anders bij een vuuroffer tot een liefelijk reuk uitdrukkelijk verboden Lev.2: 11 *Geen spijsoffer, dat gij den HEERE zult offeren, zal met desem gemaakt worden; want van geen zuurdesem, en van geen honig zult gijlieden den HEERE vuuroffer aansteken.*

Want zuurdesem is in heel de Schrift een type van de zonde, van de oude mens 1Kor.5: 6 *Uw roem is niet goed. Weet gij niet, dat een weinig zuurdesem het gehele deeg zuur maakt?*

7 Zuivert dan den ouden zuurdesem uit, opdat gij een nieuw deeg zijn moogt, gelijk gij ongezuurd zijt. Want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus.

Dit ondanks de glorieuze uitleg van Luk.13: 21 Het is gelijk aan een zuurdesem, welken een vrouw nam, en verborg in drie maten meels, totdat het geheel gezuurd was.

waarop wij in de kerk zo vaak getrakteerd worden! Want die vrouw (de kerk) deed heimelijk iets wat ze niet mocht doen. Drie maten meel (een efa) is nl. een spijsoffer Richt.6: 19 *En Gideon ging in, en bereidde een geitenbokje, en ongezuurde koeken van een efa meels; het vlees leide hij in een korf, en het sop deed hij in een pot; en hij bracht het tot Hem uit, tot onder den eik, en zette het neder.*

Ez.46: 5 En het spijsoffer, een efa tot den ram, maar tot de lammeren zal het spijsoffer een gave zijner hand zijn; en olie, een hin tot een efa.

daarom had ze er olie op moeten gieten in plaats van er zuurdeeg in te doen. Want onze Heere, Die het ware Spijsoffer is, is ontvangen van de Heilige Geest en gezalfd met de Heilige Geest.

Hoofdstuk VI: Epiloog

In dit slot hoofdstuk nog enige verklarende opmerkingen. Allereerst dan het verschil tussen geestelijke toepassing en vergeestelijken. Bij geestelijke toepassingen gebruikt de Heilige Geest voorbeelden (1Cor.10:1-11) tot verklaring, vermaning of vertroosting uit het Oude Testament (2Tim.3:16), zonder ze daarmee van hun primaire letterlijke betekenis af te trekken, vergelijk Mat.2: 15 En was aldaar tot den dood van Herodes; opdat vervuld zou worden hetgeen van den Heere gesproken is door den profeet, zeggende: Uit Egypte heb Ik Mijn Zoon geroepen.

met Hos. 11: 1 Als Israel een kind was, toen heb Ik hem liefgehad, en Ik heb Mijn zoon uit Egypte geroepen.

en 1Petr.2:10 Gij, die eertijds geen volk waart, maar nu Gods volk zijt; die eertijds niet ontfermd waart, maar nu ontfermd zijt geworden.

met Hos.1:10 Nochtans zal het getal der kinderen Israels zijn als het zand der zee, dat niet gemeten noch geteld kan worden; en het zal geschieden dat ter plaatse, waar tot hen gezegd zal zijn: Gijlieden zijt Mijn volk niet; tot hen gezegd zal worden: Gij zijt kinderen des levenden Gods.

Maar bij vergeestelijking gebeurt dat wel, het zij dat de letterlijke betekenis ontkend dan wel volledig genegeerd wordt. Als voorbeeld noem ik Ezech.47, het visioen van de tempelbeek. Er is natuurlijk niets op tegen, ja alles voor te zeggen dit te verklaren en toe te passen op de steeds maar aanwassende stroom van Gods genade in het leven van Zijn volk, mits de overdrachtelijkheid vaststaat en de primaire letterlijke betekenis gehandhaafd wordt. Een duidelijk bewijs hiervan is Rom.9:26, waar de apostel ondanks de bovenstaande toepassing van Hosea 2 de betekenis voor Israël handhaaft. Zie ook vers 4 en 5 van dit hoofdstuk zijn niet waren de verbonden. Zo, is het ook met het verbond met Abraham. Al is het waar dat de wortels van het verbond met Abraham in hetzelfde genadeverbond liggen waar de christelijke gemeente uit mag leven *Gal.3: 8,9 En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden.*

9 Zo dan, die uit het geloof zijn, worden gezegend met den gelovigen Abraham.

dat wil helemaal nog niet zeggen dat ook de nationale aspecten van dat verbond op de Gemeente zijn overgegaan of dat het Nieuwe Verbond voor de Gemeente dezelfde heilsperspectieven biedt als voor Israël. Hier is de relatie tot de erflater beslissend, zelfs tussen de 12 stammen onderling zien wij dit verschil. Bij de verdeling van het land ligt het erfdeel van de zonen van Jakobs bijvrouwen Bilha en Zilpa het verst van het heiligdom Dan, Aser en Naftalie in het Noorden en Gad in het Zuiden. (Ez.48) Wij zijn historisch met Israël verbonden, want zowel de zaligheid als de Zaligmaker is uit de Joden (Joh.4: 22 Gijlieden aanbidt, wat gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten; want de zaligheid is uit de Joden, maar niet existentieel want de Gemeente is aan Christus verbonden in Zijn opstanding en dat is een nieuwe schepping 2 Kor.5: 17 *Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.*

Wij worden niet in Israël maar in Christus ingelijfd (Zondag 7 Heidelberger Catechismus). Hij is ons Verbondshoofd en niet Abraham. Als de Heere Zijn volk door Zijn Geest terugleidt, leert dat volk opgenomen te zijn in het verbond dat de drie-enige God door, in en met Zichzelf gesloten heeft voor de grondlegging der wereld waarin de Vader verkiest (Ef.1: 4 Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, voor de grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde;

de Zoon Zich Borg stelt Jer.30: 21 En zijn Heerlijke zal uit hem zijn, en zijn Heerser uit het midden van hem voortkomen; en Ik zal hem doen naderen, en hij zal tot Mij genaken; want wie is hij, die met zijn hart borg worde, om tot Mij te genaken? spreekt de HEERE. Gen.43:9 Ik zal borg voor hem zijn; van mijn hand zult gij hem eisen; indien ik hem tot u niet breng en hem voor uw aangezicht stel, zo zal ik alle dagen tegen u gezondigd hebben! Hebr.7:22 Van een zoveel beter verbond is Jezus Borg geworden.

en de Heilige Geest de Getuige en Verzegelaar is Efeze 1:13 In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte;. Als in Ps.87 gesproken wordt van volken die in Sion geboren worden, dan worden daar de volken mee bedoeld die straks met Israël de Heere zullen dienen in het Messiaanse rijk (*Jes.19: 23 Te dien dage zal er een gebaande weg wezen van Egypte in Assyrie, dat de Assyriërs in Egypte, en de Egyptenaars in Assyrie komen zullen; en de Egyptenaars zullen met de Assyriërs den Heere dienen.*

24 Te dien dage zal Israel de derde wezen met de Egyptenaren en met de Assyriërs, een zegen in het midden van het land.

25 Want de HEERE der heirscharen zal hen zegenen, zeggende: Gezegend zij Mijn volk, de Egyptenaars, en de Assyriërs, het werk Mijner handen, en Israel, Mijn erfdeel !En niet de Gemeente uit de heidenen.. En zo staat het ook met de verhouding doop - besnijdenis. Er zijn hier wel parallellen te trekken, die zijn er ook met de ark en de zondvloed. 1Petr.3: 21 Waarvan het tegenbeeld, de doop, ons nu ook behoudt, niet die een aflegging is der vuiligheid des lichaams, maar die een vraag is van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus; maar dat is wat anders dan een is -gelijkteken. Hetzelfde geldt voor Pascha - Heilig Avondmaal (1Cor.5: 7 Zuivert dan den ouden zuurdesem uit, opdat gij een nieuw deeg zijn moogt, gelijk gij ongezuurd zijt. Want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus.

Ondanks de overeenkomst blijft het feit recht overeind staan dat het Pascha een heel andere historische achtergrond heeft als het Heilig Avondmaal en dat het Pascha als verbondsteken voor Israël gehandhaafd blijft Luk.22:16 Want Ik zeg u, dat Ik niet meer daarvan eten zal, totdat het vervuld zal zijn in het Koninkrijk Gods.

evenals de besnijdenis Gen.17: 13 De ingeborene van uw huis, en de gekochte met uw geld zal zekerlijk besneden worden; en Mijn verbond zal zijn in ulieder vlees, tot een eeuwig verbond. Ezech.44: 9 Alzo zegt de Heere HEERE: Geen vreemde, onbesneden van hart, en onbesneden van vlees, zal in Mijn heiligdom ingaan, van enigen vreemde, die in het midden der kinderen Israels is.

Als Abraham de vader der gelovigen genoemd wordt dan is dat niet vanwege een verbondsrelatie noch vanwege een genetische relatie, zoals in Luk.19: 9 En Jezus zeide tot hem: Heden is dezen huize zaligheid geschied, nademaal ook deze een zoon van Abraham is.

maar vanwege zijn voorbeeld Rom.4:20-25: 20 En hij heeft aan de belofte Gods niet getwijfeld door ongelooft; maar is gesterkt geweest in het geloof, gevende God de eer;

21 En ten volle verzekerd zijnde, dat hetgeen beloofd was, Hij ook machtig was te doen.

22 Daarom is het hem ook tot rechtvaardigheid gerekend.

23 ¶ Nu is het niet alleen om zijnen wil geschreven, dat het hem toegerekend is;

24 Maar ook om onzentwil, welken het zal toegerekend worden, namelijk dengenen, die geloven in Hem, Die Jezus, onzen Heere, uit de doden opgewekt heeft;

25 Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking.

Gen.4: 20 En Ada baarde Jabal; deze is geweest een vader dergenen, die tenten bewoonden, en vee hadden.

21 En de naam zijns broeders was Jubal; deze was de vader van allen, die harpen en orgelen handelen.

negatief in Joh.8: 44 Gij zijt uit den vader den duivel, en wilt de begeerten uws vaders doen; die was een mensenmoorder van den beginne, en is in de waarheid niet staande gebleven; want geen waarheid is in hem. Wanneer hij de leugen spreekt, zo spreekt hij uit zijn eigen; want hij is een leugenaar, en de vader derzelve leugen..

Daarom lezen wij ook in Gal.4:29 Zo gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad enz. Hiermee ontken ik niet dat het ook nu vaak gezien word dat de Heere Zijn genade verheerlijkt in de lijn der geslachten. Maar dat is geen verbondskwestie, maar Zijn barmhartigheid Ex.20: 6 : En doe barmhartigheid aan duizenden dergenen, die Mij liefhebben, en Mijn geboden onderhouden.

Luk.1: 50 En Zijn barmhartigheid is van geslacht tot geslacht over degenen, die Hem vrezen.

Rom.15: 8 En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen;

9 En de heidenen God vanwege de barmhartigheid zouden verheerlijken; gelijk geschreven is: Daarom zal ik U belijden onder de heidenen, en Uw Naam lofzingen.

Laat alle gelovige ouders hier gerust op pleiten. Het zal niet tevergeefs zijn. Ik besluit dit geschrift met de hartelijke wens en bede dat de Heere in deze laatste tijd nog dienstknechten wil geven vervuld met de Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis. Om de Gemeente te verkondigen de kracht en toekomst van onze Heere Jezus Christus, want de tijd is nabij. En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En die het hoort zegge: kom! En die dorst heeft, kome: en die wil neme het water des leven om niet

J.Vlot Rotterdam, augustus 1998

Bijlage1

In deze bijlage wil ik enkele voor de hand liggende bezwaren, vragen en opmerkingen aan de orde stellen. Hoewel ik in mijn scriptie uit het hele O.T. duidelijk bewezen heb dat het koninklijk ambt van onze Heere Jezus Christus na Zijn wederkomst en voor de jongste dag op deze aarde geopenbaard zal worden, wordt deze uitleg van de Schrift zowel door Rome als door de kerk der Reformatie als "chiliasme" bestempeld en als "sektarisch afgewezen". Nu heb ik een hekel aan alle -ismen en -asmen die gebruikt worden om iemand op een goedkope manier monddood te maken en in een sektarische hoek te drukken zonder zijn bewijzen uit de Schriften te weerleggen.. Hoewel ik in mijn scriptie slechts enkele malen naar Openb.20 verwijs omdat ik dat hoofdstuk helemaal niet nodig heb dan alleen om de duur en niet om de komst van het Messiaanse Vrederijk te bewijzen, wil ik toch voor de duidelijkheid deze hatelijke sticker wel

dragen, zoals de verdedigers van het Protestantisme in de 16e eeuw de naam "geuzen" (ce ne sont que les jeux) aanvaard hebben. De Christenen die door Gods genade (1 Kor. 4:7 Want wie onderscheidt u? En wat hebt gij, dat gij niet hebt ontvangen? En zo gij het ook ontvangen hebt, wat roemt gij, alsof gij het niet ontvangen hadt?)

Allen die geleerd hebben de Heere Jezus te verwachten in de openbaring van Zijn koninklijke eer en ambt worden door de kerkelijke "deskundige" dadelijk ingedeeld bij de aanhangers van het "krasse chiliasme" van de kerkvader Irenaeus, (2e eeuw) terwijl zijzelf de voorkeur geven aan de uitleg van Augustinus (354-430 n.Chr.) die plagiaat gepleegd en deze uitleg van de Openbaring overgenomen heeft van Tyconius, een Donatist, een wederdoper die hij eigenlijk te vuur en te zwaard bestreden heeft, terwijl Irenaeus een leerling was van Polycarpus, die uit de mond van de apostel Johannes zelf gehoord heeft, dat de in Openb. 20 genoemde 1e opstanding letterlijk genomen moet worden. Trouwens, wie de Openbaring onbevooroordeeld leest, kan hier niet anders lezen dan dat er twee opstandingen zijn met een tussenruimte van 1000 jaar, al heeft hij nog nooit van chiliasme gehoord, want anders houdt alle taalkundige betekenis op en kan de Schrift geen beslissend getuige meer zijn.

De hele Augustiniaanse voorstelling is trouwens te dwaas voor woorden: Zielen die op tronen zitten in witte klederen en gouden kronen op hun hoofd! Als dit waar was dan regeren de martelaren al honderden jaren met Christus op de troon vóór dat ze op aarde worden omgebracht, want het rijk van het beest is nog toekomstig, hoewel nu zeer nabij. Johannes zag deze martelaren onder het altaar en niet op tronen Openb. 6: 9 En toen Het het vijfde zegel geopend had, zag ik onder het altaar de zielen dergenen, die gedood waren om het Woord Gods, en om de getuigenis, die zij hadden. In Openb. 20 ziet hij ze in de opstanding.

Misleid door de politieke overwinning van het christendom heeft Augustinus de Christusregering en alles wat daar mee samenhangt (herstel van Israël en de 1e opstanding enz.) aan de Hemelvaart verbonden wat de Schrift duidelijk aan Zijn wederkomst verbindt (Dan. 7: 13 Verder zag ik in de nachtgezichten, en ziet, er kwam Een met de wolken des hemels, als eens mensen zoon, en Hij kwam tot den Oude van dagen, en zij deden Hem voor Denzelve naderen.

14 En Hem werd gegeven heerschappij, en eer, en het Koninkrijk, dat Hem alle volken, natien en tongen eren zouden; Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet vergaan zal, en Zijn Koninkrijk zal niet verdorven worden., Hand. 1: 16 Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelve weder oprichten.

17 Opdat de overblijvende mensen den Heere zoeken, en al de heidenen, over welken Mijn Naam aangeroepen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet.

Door de ontwikkelingen in en rond Israël is het overgrote deel van de kerk der Reformatie wel tot het inzicht gekomen dat de kerk niet in de plaats van Israël is gekomen, maar het is er nog ver van vandaan dat zij de consequenties hieruit trekt om de heilsbeloften, die voor Israël en niet voor de kerk bestemd zijn, terug te geven. Dat was bij Zacheüs heel anders Luk. 19: 8 En Zacheüs stond, en zeide tot den Heere: Zie, de helft van mijn goederen, Heere, geef ik den armen; en indien ik iemand iets door bedrog ontvreemd heb, dat geef ik vierdubbel weder.

Ook is er nog veel te weinig besef van het oorzakelijke verband tussen de vervangingstheorie en het godloos antisemitisme, dat een zee van bloed en tranen over het Joodse volk gebracht heeft en tenslotte is uitgelopen op de holocaust, al wil ik daar mee niets afdoen van de heldenmoed van vele christenen die hun leven gewaagd hebben om de joden te redden. Nu de kerk tot het inzicht is gekomen dat zij door de onterechte "vergeestelijking" van de Schrift en met name van de Oudtestamentische profetieën het rechte zicht op Israël is kwijtgeraakt, bekent zij daarmee dan niet impliciet dat deze profetieën wel letterlijk genomen moeten worden? Maar dan is er wel degelijk sprake van een 1000 jarig vreedrijk op aarde, met een herstelde tempel en offercultus en Jeruzalem als hoofdstad. Het enige wat niet bij de profeten vermeld wordt, is het getal 1000. Nu beweren de aanhangers van de Augustiniaanse traditionele uitleg, en dat is bijna heel de officiële kerk, (zie blz. 4), dat dit getal niet letterlijk maar symbolisch verklaard moet worden. Als in Openbaring 20 zes keer gesproken wordt van duizend jaren, waarvan vier keer met het bepalend lidwoord de welk bewijs heeft men dan toch voor deze bewering? En wat had er dan moeten staan als de Heere nu eens werkelijk 1000 bedoelde? Zelfs al zou dit getal een symbolische meerwaarde hebben dan neemt dat nog de primaire, letterlijke betekenis niet weg. Zeven en zeventig zijn ook symbolische getallen, maar die 7 jaren hongersnood en die 7 jaren overvloed waren toch ook werkelijk 7 jaren? En die 70 jaar ballingschap toch ook? Tevens kan men zich hier afvragen of de kerk door die onterechte vergeestelijking met rechte zicht op Israël ook niet het besef van haar eigen identiteit is kwijtgeraakt, want als zij het geestelijk Israël niet is, wie is zij dan wel? Heeft onze Heere toen Hij nog op aarde was, en de Schriften opende, deze ooit vergeestelijkt? En zijn de profetieën van Zijn komst in vernedering niet allen letterlijk vervuld? Waarom moeten de profetieën die spreken van Zijn komst in heerlijkheid dan zo nodig vergeestelijkt worden? Antwoord: Omdat Augustinus niet anders kon, want dan klopte zijn vervangingstheorie niet!

Vr: Als op blz. 16 staat: Wij worden niet in Israël maar in Christus ingelijfd, hoe verhoudt zich dat dan tot Rom. 11: 19 en Ef. 2: 11 en 12?

Antw: In Rom. 11 gebruikt Paulus het beeld van de olijfboom en de takken. De afgebroken zijn de ongelovige Joden, de ingeënte de gelovigen uit de heidenen (vs 17) Maar de olijfboom is Israël niet, maar het verbond met Abraham. Door het geloof in Christus krijgen ook de heidenen deel aan de rechtvaardigheid Gods die uit het geloof is (Rom. 4) en worden de wortels en de vettigheid van de olijfboom deelachtig. Dit was eertijds uitsluitend het voorrecht van de Joden. Dat bedoelt Paulus met het burgerschap Israëls (Ef. 2: 12) Maar dat bewijst natuurlijk niet dat de gelovigen uit de heidenen ook in de natie Israël zijn ingelijfd. Hoe zou dat ook kunnen, Israël is 1878 jaar geen natie geweest! Als er in de profeten en de psalmen over Israël gesproken wordt dan wordt daarmee altijd het nationale Israël bedoeld. Het komt bij de

profeten zelfs niet op om land en volk van elkaar te scheiden. Daarom is de vervulling van de Oudtestamentische heilspredikingen zelfs niet denkbaar zonder een nationaal hersteld Israël.. Verder leert ons de brief aan de Efeziërs, dat de Gemeente met Christus opgewekt en in de hemel gezet is en dus niet tot het aan Israël en Davids huis verbonden koninkrijk Gods op aarde behoort. De troon van David staat niet in de hemel, want de hemel is Gods troon, Jes.66: 1 Alzo zegt de HEERE: De hemel is Mijn troon, en de aarde is de voetbank Mijner voeten; waar zou dat huis zijn, dat gijlieden Mij zoudt bouwen, en waar is de plaats Mijner rust? maar in Jeruzalem, Jer.3: 17 Te die tijd zullen zij Jeruzalem noemen, des HEEREN troon; en al de heidenen zullen tot haar vergaderd worden, om des HEEREN Naams wil, te Jeruzalem; en zij zullen niet meer wandelen naar het goëddunken van hun boos hart. 1Kron.29: 23 Alzo zat Salomo op den troon des HEEREN, als koning in zijns vaders Davids plaats, en hij was voorspoedig; en gans Israel hoorde naar hem. In Openb.3: 21 Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, gelijk als Ik overwonnen heb, en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn troon. onderscheidt Christus de troon Zijns Vaders duidelijk van Zijn eigen troon, zie ook Luk.1: 32 Deze zal groot zijn, en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden; en God, de Heere, zal Hem den troon van Zijn vader David geven..

Ook lezen wij in de Efezebrief dat Christus de middelmuur des afscheidsels tussen joden en heidenen (wet en besnijdenis) heeft afgebroken en die twee in één lichaam met God verzoend heeft. Dit lichaam noemt de apostel een nieuwe mens, Ef.2:15, een nieuwe schepping 2Kor.5:7. Deze gemeenschap der verborgenheid is dus in Christus en niet in Israël ingelijfd. Zij is daarom ook van een totaal andere identiteit dan het volk Israël. Het misverstand hierover verdwijnt vanzelf wanneer men de joden die nu individueel met de individuele heidenen de Gemeente vormen onderscheidt van het volk Israël en de niet-joodse volken, heidenen die straks met Israël de Heere zullen dienen in het Messiaanse vrede-rijk op aarde terwijl de Gemeente voor het transcendente, hemelse Godsrijk bestemd is. Dit transcendente, hemelse rijk is hiërarchisch van een hogere orde dan het immanente aardse. Luk.22: 29 En Ik verordineer u het Koninkrijk, gelijkwijs Mijn Vader dat Mij verordineerd heeft; 30 Opdat gij eet en drinkt aan Mijn tafel in Mijn Koninkrijk, en zit op tronen, oordelende de twaalf geslachten Israels. Het gaat dus niet om twee koninkrijken, maar om twee verschillende gestalten en fasen in het éne, universele Koninkrijk Gods. Het is Rooms om Christus koning van de kerk te noemen, zie blz.7. Het is juist het Vaticaan, dat met de Augustijnianse gedachte van een theocratische Christusregering vóór de wederkomst haar schandelijke heerszucht en weelde motiveert en de verering van de heiligen, die nu immers reeds met Christus regeren, verdedigt. Ook is door deze benaming de totaal andere relatie waarin Christus tot Zijn Gemeente staat als tot Israël totaal uit het geloofsbewustzijn van de christenen verdwenen. Adam was toch ook niet de koning van Eva? Ef 5: 32 Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg dit, ziende op Christus en op de Gemeente. Omdat ook de Reformatie in geest en hoofdzaak teruggeslagen heeft op Augustinus, vinden wij deze pseudo-theocratie ook terug in art.36 N.G.B.. Daarom heeft dit artikel .nooit iets anders opgeleverd dan verlegenheid, frustraties en heilloze compromissen Ezechiël 21: 27 Ik zal die kroon omgekeerd, omgekeerd, omgekeerd stellen; ja, zij zal niet zijn, totdat hij kome, die daartoe recht heeft, en dien Ik geven zal.. De letterlijke verklaring komt niet uit bij een verkapt twee wegenleer; ik heb uitdrukkelijk gesteld dat er ook voor Israël geen heil is zonder zijn Messias (Jes.25: 9 En men zal te dien dage zeggen: Ziet, Deze is onze God; wij hebben Hem verwacht, en Hij zal ons zalig maken. Deze is de HEERE, wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijn zaligheid.

Het is dezelfde Zaligmaker, ook voor Israël geldt: Alleen uit genade en door het geloof. Maar de overeenkomsten nemen de verschillen niet weg. Een andere relatie brengt ook een andere vorm van aanbidding en eredienst met zich mee. Van daar die tempel en die offers.

Vraag: Maar als er dan toch geen bekering van Israël te verwachten is voor de wederkomst van Christus, heeft het dan nog wel zin om het evangelie aan Israël te verkondigen?

Antwoord: Dat geldt ook voor de andere volken, ook in Nederland is geen nationale bekering te verwachten voordat Christus wederkomt en als theocratisch Koning over de ganse aarde zal regeren (Ps 72: 8 En hij zal heersen van de zee tot aan de zee, en van de rivier tot aan de einden der aarde.

Zach.14: 9 En de HEERE zal tot Koning over de ganse aarde zijn; te dien dage zal de HEERE een zijn, en Zijn Naam een.

; heeft daarom de evangelieprediking geen zin? Iedere zondaar die zich nu bekeert is er één en stof tot blijdschap voor de engelen (Luk.15: 10 Alzo, zeg Ik ulieden, is er blijdschap voor de engelen Gods over een zondaar, die zich bekeert. De kerk is verantwoordelijk voor haar opdracht, de vrucht laat zij aan de Heere over.

Bezwaar: De chiliasten maken van de Bijbel een puzzelboek en passen allerlei teksten op een willekeurige manier in elkaar.

Antwoord: Alsof dat vergeestelijken niet op een willekeurige gebeurt! Sinds wanneer is het ongeoorloofd Schrift met Schrift te vergelijken? De Statenvertaling staat in Openbaring toch ook vol tekstverwijzingen? Bij puzzelen worden allerlei actuele gebeurtenissen en politieke machts- verhoudingen in de profetie “ingelesen” en als vervulling aangewezen. Dat heb ik absoluut niet gedaan. Ik heb alleen het toekomstig herstel van het Romeinse tijdperk genoemd. Maar dat is bijbels volkomen verantwoord, omdat iedereen weet dat het 4e rijk van Daniël de opvolger was van het Grieks-Macedonische rijk van Alexander de Grote en het juist het 4e dier is dat door de Mensenzoon verdaan en gedood zal worden zie Daniël..

De apocalyptiek is een apart literair genre waar je een heel aparte sleutel voor nodig hebt, maar het zijn juist de theologen die met de Openbaring geen raad weten en die zo geniaal weten te vergeestelijken, omdat ze daar geen oog voor hebben. En dat is geen wonder, want wie zich bij het thema Koninkrijk Gods niets anders kan voorstellen dan een strijdende kerk op aarde en een triomferende in de hemel zonder oog te hebben voor de andere orden en klassen in dat Koninkrijk loopt in de Openbaring onherroepelijk vast. Want vanaf de forse Hebreeuwse stijl van het Grieks, de stijl van Israëls gerichtsprofeten tot de twee gerichtsprofeten en verder tot het opmeten van de tempel en de “eindoorlog in Harmageddon” zijn we hier op Joodse bodem. (Nooit heeft een evangeliëdienaar zulke volmachten gehad als deze twee getuigen. Ik bedoel hiermee aan te geven dat de getuigen in Openbaring 11 in geen enkel opzicht christelijke” getuigen zijn, zomin als de Openbaring "christelijk" is. de getuigen treden op in de drie en een half jaar of twee en veertig maanden, de duizend twee honderd en zestig dagen die wij ook in Daniël terugvinden als de antichristelijke culminatieperiode van de grote verdrukking (Math.24:15-22)’ Overigens behoeven de 2 getuigen niet persé Mozes en Elia in eigen persoon te zijn, het kan hier ook om een bediening als van Mozes en Elia gaan

Daarom verwijs ik hier naar Luk.9: 54,55 Als nu Zijn discipelen, Jakobus en Johannes, dat zagen, zeiden zij: Heere, wilt Gij, dat wij zeggen, dat vuur van den hemel nederdale, en dezen verslinde, gelijk ook Elias gedaan heeft?

55 Maar Zich omkerende, bestrafte Hij hen, en zeide: Gij weet niet van hoedanigen geest gij zijt.

waar de discipelen hetzelfde willen doen als Elia, maar door de Heere bestraft worden omdat dit niet bij de huidige bedeling der genade, maar tot de tijd van de gerichten behoort..

De kerk is hier dan ook niet meer op aarde, maar bij Christus in de hemel (Luk.21:36, 1Thess.1:10, zie blz.10,11) Want de grote verdrukking betreft Israël:”Dat dan die in Judea zijn dat zij vlieden op de bergen” Math.24:16 Het is de dag der benauwdheid voor Jacob (Jer.30:8) en niet voor de kerk (1Thess.5:9) Dit wil overigens niet zeggen dat er voor die tijd niet nog een zware vervolging voor de kerk kan komen. Het sleutelvers is Openbaring 1:19:”Schrijf hetgeen gij gezien hebt, dat is het gezicht van Christus temidden van de gouden kandelaren, hetgeen is de kerkgeschiedenis, profetisch voorgesteld door de brieven aan de 7 gemeenten, en hetgeen na dezen geschieden moet”, het eschaton van de eindtijd tot aan Zijn openbaring in heerlijkheid (Math.24:30; Zach.14:5; Openb.19:11-21).

*Bezwaar: De chiliasten zeggen wel dat zij de Schrift letterlijk nemen, maar wat is letterlijk? Christus is toch niet in Sodom gekruisigd? Of in Egypte? (Openb.11:8).

Antwoord:: Onder letterlijk versta ik dat zolang en wanneer de Schrift een duidelijke, letterlijke *betekenis weergeeft, wij niet moeten vergeestelijken. Maar dat betekent natuurlijk niet dat elk figuurlijk begrip daarbij is uitgesloten. In Openb.11:8 zegt de Schrift zelf dat Jeruzalem geestelijk genaamd wordt Sodom en Egypte.

Vraag: Maar waarom wordt op blz.10,11 1Thess.4 dan wel vergeestelijkt?

Antwoord:: Ik heb 1Thess.4 niet vergeestelijkt, maar verklaard in analogie met de opstanding en Hemelvaart van Christus.

Vraag: Waar staat in de bijbel dat Christus twee keer wederkomt?

Antwoord:: Nergens, het gaat hier niet over twee komsten, maar om twee fasen in de Parousia. Dezelfde onderscheiding maken wij ook bij Zijn komst in het vlees de eerste dertig jaar en de laatste 3 jaar. Het Griekse woord Parousia betekent ook aanwezig of tegenwoordigheid.

Als laatste verweer hoor ik meestal: nou ja, het heeft tenslotte niets met onze zaligheid te maken. Antwoord: Het heeft er alles mee te maken want de toekomst van onze Heere Jezus Christus is de toekomst van Zijn kerk (Joh.17: 24 ¶ Vader, Ik wil, dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij Mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt; want Gij hebt Mij liefgehad, voor de grondlegging der wereld.

Col.3: 4 Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

1Joh.3: 2 Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.

Wie zo denkt, bewijst daarmee dat hij of zij het eigen ik het belangrijkste vindt Maar Christus leert ons bidden: Uw Naam worde geheiligt, Uw koninkrijk kome, Uw wil geschiede enz. Het gaat er dan ook niet om met hoe weinig een mens kan zalig worden (dan hadden wij aan een bijbelboek genoeg) maar hoeveel het God behaagd heeft ons tot Zijn eer en onze troost in Zijn woord te openbaren Hebr.5:12-6:3.

*SAMENVATTING

De profetie is primair op Israël gericht en moet ook aan Israël vervuld worden.

Deze vervulling is in de Schrift verbonden aan de (weder)komst van de Messias en is slechts gedeeltelijk vervuld bij de terugkeer uit Babel en ook niet bij Zijn eerste komst.

Als de apostelen in hun brieven aan de christelijke .gemeente mutatis mutandis de profetie aanhalen zijn dat geestelijke toepassingen en geen vervulling in de context van het oude testament.

Het verbond met Abraham is wel gegrond op het verbond der genade, maar is daar niet mee te vereenzelvigen, Want het verbond der genade, waar de gelovigen van alle tijden en plaatsen in delen is veel ouder. Het heeft zijn heilshistorische bedding gevonden in het

verbond met Abraham door Zijn Zaad (d.i. Jezus Christus, zie Galaten 3:16), De Messias moest evenwel als mens geboren worden als behorend tot de nakomelingschap van Abraham.. Na de dood van Christus heeft God in eerste instantie het verbond der genade in een nieuwe vorm in de christelijke gemeente voortgezet en niet het verbond met Abraham betreffende Israël. De olijfboom van Rom.11 is dan ook niet Israël, (de Joden zijn niet de boom, maar de takken en een boom is altijd nog meer dan de som der takken) , maar het verbond der genade waarvan Christus de wortel en gaven van de H.Geest de vettigheid is. Wij moeten dan ook niet in Israël, maar in Christus ingelijfd worden.

De vervangingstheorie (een theologie kun je het eigenlijk niet noemen) is gebaseerd op de gedachte dat de kerk voorgoed de plaats van Israël heeft ingenomen en de belichaming is van het aan Israël beloofde Messiaanse vrederijk op aarde. Daardoor is de kerk niet alleen het rechte zicht op Israël, maar ook op haar eigen identiteit als het lichaam, de hemelse bruid van Christus kwijtgeraakt.

Het N.T. sluit wel als geschrift, maar niet heilshistorisch aan op het O.T, het is een tussentijdse door de profeten niet voorziene bedeling; Efeze 3:4-11:

4 Waaraan gij, dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid van Christus),

5 Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest;

6 Namelijk dat de heidenen zijn medeergegenamen, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het Evangelie;

7 Waarvan ik een dienaar geworden ben, naar de gave der genade Gods, die mij gegeven is, naar de werking Zijner kracht.

8 Mij, den allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen den onnaspeurlijken rijkdom van Christus,

9 En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus;

10 Opdat nu, door de Gemeente, bekend gemaakt worde aan de overheden en de machten in den hemel de veelvuldige wijsheid Gods;

11 Naar het eeuwig voornemen, dat Hij gemaakt heeft in Christus Jezus, onzen Heere;.

Pas in de Openbaring neemt God de afgebroken draad met Israël weer op. Openbaring 10:6,7.

Kerk en Israël behoren wel bij elkaar, maar ze mogen niet in elkaar geschoven worden, het zijn heilsorganen met een eigen identiteit omdat ze een verschillende relatie met de Messias hebben. Daarom is het theologisch fout om de profetie voor Israël op de kerk toe te passen en omgekeerd, want wat bij de kerk past, past niet bij Israël en omgekeerd.

De herbouwde tempel en de herstellende offerdienst moet niet vergeestelijkt worden omdat het niet bij de kerk past, want het past wel bij Israël Het is ook geen terugkeer naar de ceremoniële dienst, maar een sacramentele om de dood van het Lam in eeuwige gedachtenis te houden zoals wij dit bij het H.A. doen..

Rotterdam. Aug.1998

J.Vlot Randweg 59b 3074 BJ Rotterdam